

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יואב פרידמן

עו"ד יצחק נגלר

מבקש/תובע

נגד

רם נס

משיב 1/נתבע

הנהלת בתי המשפט

משיבה 2

פסק דין

1. בקשה זו הנה לאפשר למבקש, עו"ד במקצועו, לעיין בסרטונים ממצלמות אבטחה בביהמ"ש. המבקש יכונה בשם משפחתו "נגלר". מדובר על סרטונים שלפני הנטען צולמו בין שעות מסוימות ב 14.1.19, בחלל שמחוץ לאולם דיונים ספציפי בהיכל זה, בו התנהלה ישיבת הוכחות (ת.א 16-08-29002, בפני כב' השופט גולדקורן).

באותו תיק שהתנהל היה המבקש נתבע, והוא הגיש תביעה שכנגד כלפי מי שתבע אותו שם (התובע שם הנו המשיב 1 כאן – שיכונה להלן בשם משפחתו: "נס"). התביעה והתביעה שכנגד שם הוגשו כתביעות לשון הרע, היינו תביעות דיבה הדדיות. תוכן המחלוקת שם לגופה אינו חשוב לצורך הכרעה כאן, ונוגע לדברים שהוחלפו או יוחסו בין המבקש כמרצה, לבין נס כאחד הסטודנטים, במהלך שיעור. אף המבקש בבקשתו התייחס לאותו רקע בקיצור נמרץ, והיא הוכרעה בפסק דין שניתן באותו תיק.

2. על פי הנטען בבקשה ובנספחים:

א. בת זוגו של המבקש ליוותה אותו במהלך כל שעות הדיונים, הן בתוך האולם; והן מחוצה לו במהלך ההפסקות שניתנו בדיון. בסעי' 14 לבקשה צוין כי נס כבעל דין, ישב באולם עת נחקרו עד מטעמו, ולאחר מכן עדה נוספת מטעמו (יכוננו להלן "העד" ו"העדה"). לאחר מכן ובטרם ייחקר נס על תצהירו, ניתנה הפסקה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 ב. נגלר ובת זוגו יצאו אפוא מחוץ לאולם במהלך אותה הפסקה, וראו את נס והעדה שזה מקרוב
2 העידה מטעמו, במרחק מטרים ספורים מהם. נטען כי נס ואותה עדה מטעמו ישבו על ספסל ליד
3 הקיר המצוי מול אולם בית המשפט, ונצפו כשהם מעיינים בתצהיריהם, זה ליד זה.

4
5 ג. מצלמות האבטחה תיעדו את נס והעדה, שכן ישבו ממש בטווח המצלמות.

6
7 ד. נגלר ובת זוגו לא רק ראו אלא שמעו את נס והעדה מטעמו משוחחים ביניהם באותה הפסקה
8 שבין חקירה לבין חקירתו, כאשר העדה נשמעה כשהיא מכווינה את נס מה לומר בחקירתו הנגדית
9 הצפויה. כלומר לפי הטענה, מדובר על תיאום גרסאות.

10
11 ו. נגלר טוען כי בחקירת העדה, ואח"כ בחקירת נס, מסרו השניים דברים זהים שלא נזכרו
12 בתצהיריהם. כך כשנשאלה העדה בנושא מסוים שלא צוין בבקשה, נזכרה בו לפתע לאחר שנשאלה
13 עליו על ידי נגלר בחקירתה. ולעת חקירתו של נס ביקש הוא כמה דקות הפסקה (נוספת) כדי לשתות.
14 מסתבר, להבנתו של נגלר, כי נס ניצל כנראה אותה יציאה כדי לתאם שוב עדויות עם העדה בחוץ,
15 שכן לאחר חזרתו נזכר אף הוא לומר אותו דבר שציינה העדה מיוזמתו, עת חזר על דבריה באותו
16 ענין בדיוק מושלם (עם זאת אזכיר כי נגלר עצמו מציין כי נס ישב באולם (כפי זכותו כבעל דין –
17 י.פ) ושמע את חקירה העדה; כך שיכול שעניין זה שציין נס בבקשתו, בין אם משקף הוא גרסת אמת
18 של נס והעדה ובין אם גרסת כזב, נלמד על ידי נס מעצם שמיעת עדותה של העדה, גם "בלא צורך"
19 בתיאום עדויות נוסף נטען באותו ענין, מחוץ לאולם, גם אם היה כזה – י.פ).

20
21 ז. לשלימות התמונה מציין נגלר בבקשתו, כי בעוד שהעדה ציינה בתחילת חקירתה כי יחסיה עם
22 נס הנם מקצועיים גרידא, נצפו השניים על ידי נגלר כשהם חבוקים, לאחר שיצאו ממתחם היכל
23 ביהמ"ש.

24
25 ח. ההמשך היה בקשה שהגיש נגלר באותו תיק, להורות למשמר לשמור את תיעוד מצלמות
26 האבטחה האמור, ולאפשר לו להגיש תצהיר על תיאום העדויות האמור שבין נס לעדה מטעמו. כב'
27 השופט גולדקורן דחה הבקשה בהחלטה מיום 20.1.19 בה ציין כי בירור חשדותיו של נגלר לגבי
28 ביצוע עבירה פלילית לא ייעשה במסגרת תובענה זו, שהנה תביעה ותביעה שכנגד בתחום האזרחי.

29
30 ט. אז פנה נגלר לנשיא בתי משפט השלום במחוז במכתב מ 21.1.19 (צורף לבקשה). הוא בקש
31 להורות למשמר בתי המשפט לשמור על סרטוני המצלמות. מתשובת כב' הנשיא מיום 24.1.19 עולה
32 כי נמסר על ידי המשמר, שבעקבות פנייתו של נגלר נשמר אכן התיעוד, ומסירתו תהא על פי דין.

33

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 בין לבין הגיש המבקש בקשה לעיכוב ההליכים בתביעות לשון הרע, עד לקבלת הסרטונים לידיו,
2 ובקשתו נדחתה בהחלטה מיום 27.1.19 ע"י כב' השופט גולדקורן (צורף לתגובת המשיבה 2).
3
4 המבקש שב ופנה לנשיא במכתב מיום 28.1.19 (צורף לבקשה), על מנת שיורה על מסירת הצילומים.
5 אותה עת נומקה הבקשה ברצון לעשות שימוש בסרטונים בגדרי ההליך שהתנהל בתביעות הדיבה
6 ההדדיות. הוא נענה בתשובת כב' הנשיא סלאמה מיום 3.2.19 (צורפה לתגובת המשיבה 2) כי לאחר
7 קבלת עמדת הלשכה המשפטית של משיבה 2, הרי שבהתאם להנחית רשם מאגרי מידע 4/2012
8 הדנה בשימוש במצלמות האבטחה ובמאגרי התמונות הנקלטות בהן, רק למצולם זכות לעיין
9 בצילום, בהתאמה לסעי' 13 של חוק הגנת הפרטיות ולתקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע
10 וסדרי דין בערעור על סירוב לבקשות עיון). זאת ועוד, ההנחיה האמורה קובעת כי אין לעשות שימוש
11 בצילומים ובכלל זה העברה, מסירה או גלוי לגורמים שאינם קשורים לארגון מציב המצלמות או
12 למטרה המקורית של השימוש בצילומים. מכאן שלא ניתן להעביר הצילומים המבוקשים עקב
13 הפגיעה בפרטיות המצלומים. אין בכך כדי למנוע האפשרות שבית משפט בהליך מתאים יורה בצו
14 על מתן המידע המבוקש בתנאים שיקבע, ובהתאם לאיזונים שייעשו על ידו.
15
16 המשיבה 2 בתגובתה מבקרת התנהלות המבקש שלא צירף לבקשתו תגובה זו מ 3.2.19, שכפי שאף
17 צוין בה, משקפת את עמדת המשיבה 2 (ראה להלן).
18
19 מכל מקום, בהמשך למכתב כב' הנשיא מ 3.2.19, פנה נגלר במכתב נוסף מ 3.2.19 שצירף לבקשה,
20 ובו צמצם בקשתו במקום למסירת הסרטונים, לעיון בהם, ליד קב"ט ההיכל.
21
22 ב 4.2.19 הגיש נגלר בקשה חוזרת בת.א 29002-08-16 הנ"ל, לאפשר לו לעיין בסרטוני המצלמות,
23 בלא מסירה בשלב זה. הבקשה נדחתה בהחלטה מאותו יום, לאור ההחלטה מ 20.1.19.
24
25 י. בהמשך הגיש נגלר בקשה לתיקון פרוטוקול באותו הליך בו נידונו התביעות ההדדיות בלשון הרע.
26 הוא ציין כי העלה את נושא תיאום הגרסאות לפרוטוקול, בתום אותה הפסקה בה נצפה תיאום
27 העדויות, ובטרם חקירתו של נס. אולם לאחר קבלת התמליל (הדיון התנהל בהקלטה) נוכח כי
28 הערתו לא נרשמה, ולפיכך ביקש לתקן הפרוטוקול ולהוסיף הערתו. ביהמ"ש נתן החלטה בבקשה
29 ביום 20.3.19 (הבקשה ועליה ההחלטה צורפו על ידי נגלר כאחד מנספחי הבקשה שבפניו). כב' השופט
30 גולדקורן ציין בהחלטתו כי אמירת הדברים (שאינם קשורים במישרין לחקירתו הנגדית של נס)
31 אינה זכורה לביהמ"ש, אולם הוא יניח לטובת נגלר כי אכן ציין דברים אלה בהיכנסו לאולם, לאחר
32 שהסתיימה ההפסקה.
33

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 י"א. כמצוין בתגובת המשיבה 2, באותו הליך בו נידונו תביעות לשון הרע ההדדיות ניתן פסק דין
2 ביום 1.12.19. בקשת עיכוב ביצוע נדחתה בהחלטה מיום 16.1.20 – צורף לתגובת משיבה 2).

3
4 י"ב. ב 28.11.19 הגיש נגלר בקשה זו שבפני. **התבקש לתן צו המורה למשמר בתי המשפט בהיכל**
5 **לשמור התיעוד ממצלמות האבטחה באותו חלל שמחוץ לאולם בו מדובר, בין השעות 11:00 ועד**
6 **15:10, כדי למסור הצילום לידי נגלר.** זאת, כך נראה, כדי להמחיש שיבוש הליכי משפט, הדחת עד
7 ומתן עדות שקר, לצורך הגשת תלונה למשטרה (סעי' 9 לבקשה).
8

9 מדובר בבקשה לצו עשה שהוגשה כסעד זמני. אין הבדל בין הסעד הזמני לבין הסעד העיקרי
10 החופפים תכנית. כך שההחלטה כאן מסיימת ההתדיינות בתיק ומהווה פסק דין.
11

12 י"ג. בהחלטה הראשונה מיום 1.1.20, יום לאחר העברת הבקשה לעיוני, ציינתי כי מעיון בנספחי
13 הבקשה עולה שממילא נשמר הסרטון המבוקש, וכי בטרם החלטה יש לאפשר תגובה לא רק לנס
14 שצוין בבקשה כמשיב, אלא גם למי שכלפיו מבוקש לתן הצו ולא צוין בבקשה כמשיב: הנהלת בתי
15 המשפט (להלן: "הב"ה"), כמי שמחזיקה בסרטונים האמורים ממצלמות האבטחה שלה שבהיכל.
16 החלטתי אפוא שנגלר ואף המזכירות יעבירו הבקשה לתגובת נס ולתגובת הנהלת בתי המשפט.
17

18 נס לא הגיב במועד שהוקצב, ובכלל. נגלר ביקש לקבל הבקשה באין תגובה של נס, ולחייבו לפי
19 פקודת בזיון ביהמ"ש, בשל אי התייחסות להחלטה (אי מתן תגובה). יש אכן מצבים בהם ניתן לקבל
20 בקשה אך בהיעדר תגובה, אולם ודאי שזה אינו כלל של ברזל. אציין בקצרה כי אם בחר נס שלא
21 להתייחס הוא מאבד כך את זכותו הקנויה, שאינה חובה, לנסות ולשכנע ביהמ"ש בעמדתו ככל שיש
22 לו כזו. מאידך, הב"ע כן נתנה תגובה ובה התנגדה לבקשה. אף אלמלא כן, אין זכות קנויה לנגלר
23 שתתקבל הבקשה, אם הדין מורה אחרת, אך בשל היעדר תגובה של נס כבעל עניין. ודאי שאין כאן
24 מושא להטלת סנקציה (שהתבקש להטילה) לפי פקודת בזיון ביהמ"ש.
25

26 הנהלת בתי המשפט הגישה כאמור תגובה באמצעות הפרקליטות, שעיקריה יאוזכרו להלן.
27

28 3. תגובת הנהלת בתי המשפט (להלן "הב"ה")

29
30 א. הב"ה מתנגדת למסירת הסרטונים למבקש.

31
32 ב. לטעמה, בירור חשדות המבקש בדבר ביצוע עבירות פליליות מקומו אינו במסגרת הליך אזרחי.
33 אם סבור המבקש שנעברה עבירה פלילית שפגעה בו, יגיש תלונה למשטרה.
34

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 ג. העברת הסרטונים תפגע בזכות הפרטיות של האנשים ששהו בזמן הצילומים בסמיכות לאולם (לא
2 רק נס והעדה).

3
4 ד. הב"א מפנה כאמור להנחיות רשם מאגרי מידע מס' 4/2012 של הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע
5 במשרד המשפטים (אותן הנחיות שזכרו בתשובת כבי הנשיא מ 3.2.19). מטרת ההנחיות, כמצוין
6 בהן עצמן היא להבהיר עמדת רשם מאגרי מידע ביחס לתחולת חוק הגנת הפרטיות על שימוש
7 במצלמות מעקב במרחב הציבורי, שצילומיהן נאגרים במאגרי מידע ממוחשבים.
8

9 העברת הסרטונים מהווה לעמדת רשם מאגרי המידע בילוש או התחקות אחרי אדם, שעלולים
10 להטרידו לפי סעי' 2(1) של חוק הגנת הפרטיות. עצם הידיעה על הימצאות אדם בזמן ומקום עשוי
11 שתכלול נתונים של צנעת הפרט כגון עם מי ובאילו נסיבות מצוי הוא שם, מה שיעלה כדי פגיעה
12 בפרטיות לפי הוראות סעי' 2(11) של חוק הגנת הפרטיות. עוד לעמדת הרשם יש חשש שמסירת
13 סרטונים עשויה להשפיל או לבזות את המצולם לפי סעי' 2(4) של חוק הגנת הפרטיות.
14

15 עוד כעולה מן ההנחיות, עמדת הרשם הנה שהעברת הסרטונים או חשיפתם מהווה "שימוש בידעה
16 על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה" לפי סעי' 2(9) של
17 חוק הגנת הפרטיות. בענייננו: מצלמות האבטחה לא נועדו כדי לאפשר למבקש להמחיש טענות
18 לשיבוש הליך או תיאום גרסאות בין עדים.
19

20 לאור כל אלה סעי' 3.1.17 להנחיות מצייין (בין היתר) בפן האופרטיבי כי "אין לעשות שימוש
21 בצילומים, ובכלל זה העברה, מסירה או גילוי לגורמים שאינם קשורים לארגון מציב המצלמות
22 או למטרה המקורית של השימוש בצילומים".
23

24 הערה שלי – פ.פ: סעי' 3.1.7 מסייג עצמו בהבהרה (שהנה ממילא גזירת הדין אך ראוי שניתנה) כי
25 האמור לא מתייחס למסירת צילומים לגופים המפעילים סמכויות חקירה, לגורמים אחרים
26 הרשאים לקבל אותם בהתאם להוראות הדין או למסירת המידע לפי צו שיפוטי.
27

28 ה. זאת ועוד, לשיטת המשיבה לא ניתן לשלול הימצאות בסרטונים של מידע שיכול ללמד על שיטות
29 העבודה של משמר בתי המשמר באופן שעלול להזיק לאבטחה היעילה של באי ההיכל, שופטיו
30 ועובדיו (הערה שלי – פ.פ: אני מניח שטיעון אחרון זה לו היה בו ממש, היה נטען בריש גלי, ולא
31 בבחינת "לא ניתן לשלול", לאחר בירור עם הגורמים האחראיים לאבטחת ההיכל. איני סבור אפוא
32 שיש לייחס לו משקל של ממש).
33

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 ה"ב"ה מפנה להחלטה שניתנה בענין דומה בעת"מ 19-03-41449 ליבמן נ' הנהלת בתי המשפט
2 שם נדחתה בקשת העותר לקבל לידי צילומי מצלמות אבטחה המוצבות בבתי משפט השלום
3 בראשלי"צ, שתיעדו צדדים ששהו מחוץ לאולם בזמן שהתנהל בו דיון, בשים לב להנחיות 4/2012
4 הנ"ל של רשם מאגרי מידע.

5

6 4. בתגובה לתשובת הב"ה טען נגלר כי הנהלת בתי המשפט הארצית לא ראתה להגיב. הטענה לא
7 מובנת – ניתנה כאמור תגובה של הב"ה באמצעות הפרקליטות. לא ראיתי מקום גם להתייחס
8 לטיעון בשאלה כלום הוסמך המתמחה החתום על התגובה מטעם הפרקליטות לתן אותה או לא.
9 ראוי ממילא להתייחס לטענות לגופן, ולא להתעלם מהן. לא מדובר על מתן עמדה של הב"ה להצעה
10 זו או אחרת, אלא על טענות משפטיות בסוגיה עקרונית.

11

12 טענה אחרת שלו, הנה שהנחית רשם מאגרי מידע שזכרה בתגובת הב"ה מציינת אפשרות חלופית
13 שכאשר מופיעים בצילומי מצלמות המעקב אנשים אחרים יש לנקוט זהירות, ואפשרות יכולה
14 להיות שבמקום למסור הצילומים לידי מבקש העיון, יינתן לו לעיין בהם במתקני מפעיל המצלמה
15 בלי למסור לו הצילומים עצמם (כפי שמבקש נגלר). הוא מציין גם שמצלמות מעקב משמשות
16 לתכליות שונות בהן גם מניעת עבירות וגילויין (כנזכר גם בהנחיות האמורות). נגלר מצרף נוהל של
17 רשם מאגרי מידע (יש לומר שמדובר בנוהל מ 2010 שמוקדם לנוהל המקיף יותר מ 2012 שצירפה
18 הפרקליטות – ואין בו כדי להוסיף על הנוהל המאוחר).

19

20 דיון

21

22 5. יוער כי תקנות הגנת הפרטיות (תנאים לעיון במידע וסדרי הדין בערעור על סירוב לבקשת עיון)
23 אינן מתוות פתרון, שכן התקנות (מכוחו של סעי' 13 לחוק הגנת הפרטיות) מתייחסות למצב בו מבקש
24 אדם לעיין במידע שעליו. לא למצב בו הוא מבקש לעיין בסרטונים של מצלמות מעקב שהנציחו
25 אנשים אחרים.

26

27 6. לעתים נדרש ביהמ"ש בהליך אזרחי לבקשת צד לחייב צד שלישי שאינו בעל דין בהתדיינות,
28 להמציא מידע כלשהו שברשותו: המידע יכול להיות מסמכים או אינפורמציה או תיאור ביחס
29 לעניינים שונים ומגוונים, ויכול שיישא גם אופי חזותי (צילומי וידיאו או סטילס). הדרך הדיונית
30 בגדרה מתבקש המידע יכולה להיות צו למסירת המידע או הזמנתו בגדרה של בקשה להזמנת עדים
31 (הדרך חשובה פחות לצורך הכרעה בבקשה כאן). כאשר המידע המתבקש הנו כזה עליו חל חסיון או
32 חובת סודיות מוחלטת ולא יחסיים, ולא ניתנת הסכמה של בעל החיסיון, לא מתעוררת בעיה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 אלא שלרוב המידע מתבקש דווקא מקום שבו אין "פתרון ביי"ס" מעין זה, האוסר באופן גורף
2 המצאת המידע או שימוש בו (אין להחליף עם סוגיה "שכנה" בו בעל החיסיון האוחז בחומר הנו
3 בעל דין בסכסוך שדווקא מעוניין לעשות שימוש בחומר החסוי בעצמו, אך מעוניין בה בעת לדחות
4 השלב בו ינתן העיון ליריבו לשלב ההוכחות, כאשר ברגיל קדם המשפט הנו השלב המתאים למתן
5 העיון, בגדרם של הליכי הביניים).

6

7

7. מתבקשת כאן אבחנה בין שני מצבים:

8

9 א. מצב ראשון: הבקשה מוגשת בתיק אזרחי בו מבקש המידע בו אוחז צד שלישי הנו בעל דין, החפץ
10 לעשות בו שימוש ראייתי לצורך אותו תיק. אז דן ביהמ"ש בבקשה המוגשת לו בגדרו של תיק בו
11 הוא דן, על ידי אחד מבעלי הדין באותו תיק, בטענה שאותו חומר רלבנטי לצורך הכרעה בתיק.

12

13 ב. מצב שני: ביהמ"ש בהליך אזרחי מתבקש להורות לצד השלישי לחשוף המידע, לא לצורך שימוש
14 ראייתי בתיק שנדון בפניו. הבקשה לא מוגשת כלל בגדרו של תיק כזה, אלא באופן נפרד בהליך
15 עצמאי, כאשר המבקש חפץ לעשות במידע שימוש עתידי לצורך אחר (כגון כתימוכין ראייתיים
16 לתלונה שהוא מתעתד להגיש במשטרה או כבר הגיש, או לצורך הגשת תביעה אזרחית נפרדת או
17 קובלנה פלילית פרטית).

18

19 ככלל, תנאי למתן צו לגלוי ועיון במסמכים בהליך אזרחי, הנו שמדובר במסמכים שבשליטתו או
20 חזקתו של בעל הדין היריב. במצב הראשון מבין השניים קיימים מספר חריגים לא רבים, בהם ניתן
21 בכל זאת לחייב צד שלישי בהמצאת מסמכים. ענייננו שלנו במצב השני. המבקש הרי כבר הגיש
22 בקשתו בפני ביהמ"ש שדן בסכסוך לגופו עם מר נס, בטענה שהוא רוצה להשתמש בסרטונים לצורך
23 אותו תיק. בקשתו נדחתה שם על ידי ביהמ"ש שדן בתיק. כעת, בגדרה של בקשה זו שהנה חיצונית
24 בכלל לאותו תיק שכבר הסתיים, הוא מבקש לקבל הסרטונים או לעיין בהם: כדי שיתמכו ראייתית
25 בתלונה שהוא מתעתד להגיש במשטרה, שמא לצורך בחינה אם יש טעם בהגשת תלונה (המטרה
26 הוגדרה באופן מעט מעורפל מעט בבקשה). לשלימות התמונה אתיחס לשני המצבים.

27

28 8. המצב הראשון – ביהמ"ש נדרש לבקשה לחייב צד שלישי בהמצאת חומר שהוא מחזיק בו, בטענה
29 שאותו חומר הנו חומר ראייתי רלבנטי לסכסוך המתברר בתיק שבפניו. מדובר במצב נדיר למדי
30 שכן כאמור, הכלל הוא שהליכי גלוי מתקיימים בין בעלי הדין, אך ביחס לחומר המצוי בחזקתם
31 או שליטתם.

32

33 סוכם הדברים כך על ידי כב' הנשיאה חיות (רע"א 3277/17 לוטונט מועדון חברים בע"מ נ' עמית
34 זילברג):

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1

2 "תנאי למתן צו לגילוי ועיון במסמכים בהליך אזרחי לרבות הליך ייצוגי הוא שהמסמכים
 3 המפורטים בו נמצאים בחזקתו או בשליטתו של אחד מבעלי הדין בהליך (ראו: רע"א 8224/15
 4 **תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' זליכה**, בפסקה 11 (29.3.2016);
 5 רע"א 6715/05 **מחסני ערובה נעמן בע"מ נ' איזנברג**, פ"ד ס(3) 264, 270-269 (2005); רע"א 1259/16
 6 **י. בראון ובניו בע"מ נ' אברהמי**, פסקה 6 (12.4.2016) (להלן: עניין אברהמי)). לכלל זה מספר
 7 חריגים. כך, למשל, ניתן להורות על גילוי ועיון נגד חברה שבבעלותו או בשליטתו של צד להליך, או
 8 נגד צד שלישי אשר רכח קנוניה עם אחד מבעלי הדין (ראו: עניין אברהמי, בפסקה 6; רע"א 3816/15
 9 **ב.ש ברוש הקמת פרויקטים בע"מ נ' ת.ק.ש אלפיים** (1997) בע"מ, בפסקה 6 (23.8.2015); ע"א
 10 174/88 **הילדה גוזלן נ' קומפני פריזיאן דה פרטיסיפסיון**, פ"ד מב(1) 563, 565-566 (1988)). כמו כן,
 11 במקרים נדירים ניתן להורות לתאגיד בנקאי לאפשר לעיין במסמכים הנוגעים לחשבונו של מי שאינו
 12 צד להליך (ראו: רע"א 1917/92 **סקולר נ' ג'רבי**, פ"ד מז(5) 764 (1993)). חריגים אלו אינם
 13 מתקיימים בענייננו. העובדה שחברות התקשורת סיפקו שירותים לנתבעים אין די בה בהקשר זה.
 14 "

15

16 לעתים, גם אם לא מדובר על אחד החריגים בהם ניתן לתן צו לעיון במסמכים בהם אוהז צד שלישי
 17 בגדרם של הליכי הביניים בתיק, עדיין מדובר במידע רלבנטי לבירור המחלוקת שבין הצדדים לתיק,
 18 שכן המידע נוגע לאחד מבעלי הדין; או לצד אחר שאינו צד לתיק, אך החומר לגביו יכול שיקרין
 19 על מחלוקות שבין בעלי הדין הניצים בתיק בו מוגשת הבקשה. ומגיש הבקשה הנו אכן אחד מבעלי
 20 הדין באותו תיק. בפן ה"טכני", אם מדובר על מידע רלבנטי שבידי צד שלישי ולא באחד החריגים
 21 המכשירים העיון בו במסגרת הליכי גלוי ועיון בתיק בו נדונה המחלוקת לגופה, ניתן לבקש אז זימון
 22 הצד השלישי לעדות על מנת שיגיש המסמכים במסגרת אותו התיק מכוח תקנות 178 ו 183 לתקנות
 23 סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (רע"א 4256/98 **ה.ל.ס. בע"מ נ' כור מתכת בע"מ**, פ"ד נג(1)
 24 621; רע"א 4028/97 **הלסקו ישראל בע"מ נ' גלאון צביה**). אלא שמעבר לסוגיה הטכנית כלום ניתן
 25 הצו במסגרת הליכי גלוי ועיון או במסגרת הזמנת עד להציג מסמכים, עשוי שתתעוררנה שאלות או
 26 מחלוקות לגופן כלום יש לאפשר הגשת המסמכים או המידע, בשל התנגשות עם אינטרס אחר, לרוב
 27 הגנת פרטיותו של מי שאינו בעל דין בסכסוך.

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 התייחסתי בעבר, בפרשה אחרת, לסוגיה זו של חיוב צד שלישי בהמצאת מידע שבשליטתו. אותו
2 מקרה בנסיבותיו, נגע לניזוקה שנפגעה בתאונת דרכים, נקבעו נכויות, והנתבעת (מבטחת החובה)
3 ביקשה לאתר גליונות ציונים ונתונים מתיק אישי ותיק הרווחה וכן המרשם הפלילי ככל שישנו, על
4 מנת לברר תפקוד של הניזוקה בטרם התאונה. התבקש אפוא בין היתר צו למשרד החינוך ולמרשם
5 הפלילי. המדינה התנגדה שם למתן הצו שהתבקש כלפי משרד החינוך והמרשם הפלילי, והתנגדותה
6 נדחתה.

7
8 9. להלן אביא מדברים שצינתי שם (הח' מיום 20.10.19 בת.א 55512-12-11 פלונית נ' מנורה חב'
9 לביטוח ואח', חלקים מן האמור בפס' 6 ואילך). זאת לצורך הבהרה כללית של הדין, והדגמה של
10 סוגי האיזונים להם עשוי להידרש ביהמ"ש כאשר מוגשת לו בקשה לחייב צד שלישי שאינו בע"ד,
11 להמציא חומר שבידיו, לצורך סכסוך שנדון בפניו (לא כל ההדגשות במקור):

12
13 "6.. המשמעות האופרטיבית של חיוב בהמצאת המידע הנה אותה משמעות עצמה,
14 הן כאשר מוזמנים מסמכים בהזמנת עדים, והן כאשר מתבקשת המצאתם באמצעות
15 צו ביהמ"ש. לא נעלם ממני כי הליכים מקדמיים מתקיימים בין בעלי הדין לבין
16 עצמם, ולכן אין לתן צו גלוי מסמכים לצד שלישי (לסיכום הדין ראה למשל פס' 6 ל
17 רעא 3816/15 ב.ש ברוש הקמת פרויקטים בע"מ נ' ת.ק.ש אלפיים (1997)
18 בע"מ). עם זאת ובשונה מעמדת המדינה ב"הודעה בדבר הוספת השלמה", בחיי
19 המעש, כאשר מדובר על הזמנת מסמכים ממן אלו שהתבקשו בתעודת עובד ציבור,
20 ונוגעים לתובע עצמו, הרי ה"טכניקה" של זימון המידע אינה אמורה להביא למענה
21 שונה בשאלה כלום יש להורות על הגשת המידע לתיק ביהמ"ש, או לתן עיון לגביו
22 למבקש המידע (שהנו בעל דין המבקש לאסוף מידע פרטי הנוגע לצד השני).
23 המידע אותו מידע, ונמנעי הצו אותם נמנעים, בין אם התבקשו המסמכים בהזמנת
24 עדים בה התבקש עובד הציבור להמציא תע"ץ לה יצורפו המסמכים, ובין אם הוגשה
25 בקשה למתן צו המחייב בהמצאת המידע בתעודת עובד ציבור. מכל מקום בקשת
26 הנתבעת הוגשה אכן בגדרה של בקשה להזמנת עדים, בה התבקש להורות על המצאת
27 המסמכים בתעודת עובד ציבור.

28
29 מאותה "הודעה על הוספת השלמה" נראה לכאורה כי מה שמטריד את המדינה בפועל
30 בבקשה זו שהגישה, הנו שזומנו עובדי ציבור למתן עדות על מנת להביא מסמכים או
31 מידע "שניתן היה לקבל מבעוד מועד בכתב, בכפוף להמצאת כתב ויתור על סודיות או
32 החלטת בית משפט מתאימה" (לשון ההודעה)...

33
34 הנתבעת 2 מפנה לכך כי בבקשה להזמנת עדים, ביקשה שהמידע יוגש לתיק בתעודות
35 עובד ציבור, בלא צורך להטריח את עובדי הציבור בהתייצבות אישית...

36
37 כפי שנרמז עוד בפתח הדברים, יש להבדיל בין עמדות עקרוניות לבין יישומן, מבחינת
38 הזמן הסביר בו ראוי להגיש בקשות להזמנת עדים מעין אלה, להמצאת חומר
39 בתעודות עובד ציבור. זאת בשים לב לכך שעובדי הציבור אינם מטפלים רק בענייניו של
40 תיק זה, ויש לאפשר זמן היערכות סביר לאיתור והמצאת החומר לתיק. ...

41
42 7. אלא שעמדת המדינה "הצנועה" בהודעתה האחרונה, עמה כאמור ניתן להזדהות,
43 בפירוש אינה עולה בקנה אחד עם הנמקות אחרות, גורפות יותר, אותן ראתה היא
44 עצמה לטעון בבקשתה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1
2 8. לו הוגשה בקשה בשלב קדם המשפט לתן צו שיחייב להמציא המידע האמור
3 בתעודת עובד ציבור, רשאית היתה התובעת להגיב לה. וכך לטעמי אף משעה שמדובר
4 בהזמנת עדים בגדרה מבוקש לחייב בהמצאת המידע. אלא שבשים לב למועד בו
5 הוגשה הבקשה להזמנת עדים, 30 יום בלבד לפני מועד השמיעה, ובשים לב לזכות
6 התובעת להגיב לבקשה בטרם הגשת המידע לתיק, הוריתי להגיש נוסח צוים לחתימה
7 בהם יירשם שיש להמציא המסמכים במעטפה סגורה שלא תסרק לתיק, באין החלטה
8 אחרת. ואפשרתי לתובעת להגיב לבקשה במקביל, בטרם תתקבל החלטה לגופה.
9 זאת על מנת שניתן יהא להכריע בבקשה בישיבה עצמה או לקראת הישיבה, לאחר
10 שתונח עמדת התובעת לנגד עיני מחד, ומאידך לאפשר שמץ של סיכוי מבחינת הלו"ז,
11 שאם תתקבל הבקשה, יהא כבר החומר זמין, וניתן יהא להורות על עיון בו או בחלקו,
12 בהתאמה לתוצאה.

13
14 לטעמי לא היה אפוא מקום שהמדינה בסעי' ב' לבקשתה תטען לבטלות הצווים מחמת
15 פגיעה בעיקרי הצדק הטבעי. שוב יש להבדיל בין עניינים שונים.

16
17 צודקת המדינה כי ככל נמען צו, רשאית היא לתן עמדה בטרם מתן צו המופנה אליה,
18 או לבקש ביטולו אם ניתן בלא שמיעתה, שאז תידון עמדתה לגופה משל לא ניתן צו
19 (כפי שנעשה בהחלטה זו). יחד עם זאת הכותרת "הגדולה" של פגיעה בעיקרי הצדק
20 הטבעי מאולצת משהו. מדובר במידע (רלבנטי – ראה להלן) הנוגע לתובעת, ונמצא
21 ברשות המדינה. להבדיל מחסכון בזמנם של עובדי ציבור, עניין אליו התייחסתי, ברור
22 שבמהות, בעלת העניין האמיתית בבקשה, הנה התובעת (למרות שניתן לטעון טענות
23 מטענות שונות על המדינה בכובעה כנאמנת הציבור לענין שמירת מידע שברשותה, לא
24 זה הילך טיעונה של המדינה, וגם בענין זה – הגורם המתאים ביותר לטעון הטענות
25 אם יש כאלה, הנו בעל הענין עצמו שלו נוגע המידע – כלומר התובעת). זכות הטיעון
26 של התובעת לא נפגעה: שכן הוריתי כאמור על הגשת המסמכים במעטפה סגורה
27 שתוכנה לא יסרק, בטרם יינתן לתובעת יומה מבחינת זכות הטיעון.

28
29 שוב – אין זאת אומרת שאין לנמענת צו הזכות לעתור לביטולו, וטיעוניה ידונו אז
30 לגופם משל לא ניתן צו. אך ראוי להבדיל בין צורה לתוכן, בין טיעון פורמלי לבין
31 הרציונל העומד מאחורי כללי הצדק הטבעי.

32
33 9. באשר לרלבנטיות המידע:

34
35 קשה להלום עמדה כי אין רלבנטיות נחזית אפשרית לאותו מידע...

36
37
38 התנגדות המדינה אכן לא נוגעת לרלבנטיות. ובמה שנוגע לזכות הטיעון של התובעת –
39 זו ראתה להצטרף לעמדת המדינה, וגם כאן אין טענה שהמידע המבוקש אינו בעל
40 רלבנטיות נחזית להליך שבפני.

41
42
43 10. טיעונה של המדינה הנוגע לחוק חופש המידע (ביחס לחומר שהתבקש ממשרד
44 החינוך): הילך הטיעון הנו שנקבע בדין מסלול ספציפי המאפשר לנתבעת 2 לבקש
45 המידע מן הרשות, ואם לא תיעתר בקשתה, לפנות בעתירה המתאימה כלפי הרשות,
46 לביהמ"ש לעניינים מנהליים.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 נטען כי הבקשה למתן צו בפני הערכאה המבררת תביעה נזקי הגוף, עוקפת למעשה
 2 את הפרוצדורה שנקבעה בחוק הספציפי על איזונו הפנימיים (כגון מתן זכות התגובה
 3 על ידי הרשות לצד שלישי שפרטיותו עשויה להיפגע אם ימסר המידע המבוקש, פרק
 4 הזמן הקבוע בחוק לבחינת הבקשה ולמתן תשובה, מקרים בהם רשאת הרשות לדחות
 5 הבקשה שעה שמדובר במידע שאיתורו כרוך בקושי ממשי ונתקבל בידה למעלה משבע
 6 שנים, ומקרים נוספים בהם רשאת הרשות לסרב למסור מידע או מחויבת שלא
 7 למסור). מתן הצו גם עוקף חובת תשלום האגרה בה חב מי שמגיש בקשה לפי חוק
 8 חופש המידע. פניה של הנתבעת לקבלת הנתונים המבוקשים באמצעות חוק חופש
 9 המידע, אין משמעה שפניתה היתה נענית בחיוב, אולם גם אז יש אפשרות לביקורת
 10 שיפוטית אודות החלטת הרשות באמצעות עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים.
 11
 12

13 11. הכלל הרחב הנו שקיומו של מסלול בירור מנהלי ספציפי שהקים הדין, בדמות
 14 הליכי השגה וערר, ורק לאחר מכן עתירה מנהלית בפני ערכאה שיפוטית (לרוב
 15 ביהמ"ש לעניינים מנהליים) משמעו ברוב המקרים, שעל ביהמ"ש להסיג סמכותו, גם
 16 שעה שזו קיימת. אני מציין עניין זה ואזקק לו בקצרה, שכן חלק מטיעוני המדינה
 17 בבקשתה בסעי' 20 ואילך בבקשתה הנוגעים לאי מיצוי הליכי בירור מול הרשות בטרם
 18 פניה לערכאות, מזכירים הרציונלים שנקבעו בפסיקה להצדקת כלל זה. גם אם לא
 19 נטען על ידי המדינה בפירוש שיש להחיל אותו דין כמו במקרה של הליכי השגה וערר,
 20 דומה שבבקשתה אין היא רגישה די הצורך לשוני העקרוני והמעשי שבין הסוגיות, אף
 21 לא לנפקות המעשית שתהא נודעת לקבלת עמדתה בתיקים לא מעטים.
 22

23 דוגמאות ידועות שנדונו בהלכה ביחס לנפקות קיום מסלול בירור מנהלי בדמות השגה
 24 וערר (ואח"כ במידת הצורך עתירה מנהלית לערכאה המשפטית בעלת הסמכות) חלף
 25 פניה ישירה לערכאות, נוגע לענייני ארנונות ועניינים של היטלי ביוב. עיין: רע"א
 26 2425/99 עיריית רעננה נ' י.ח. יזום והשקעות בע"מ פ"ד (נד) 481; דנ"א 6951/00 י.ח.
 27 יזום והשקעות בע"מ נ' עיריית רעננה; רע"א 3993/05 ש.א.ב.נ' עיריית באר שבע.
 28 אולם הכלל שאז ימנע ביהמ"ש מלדון בנושא הנו אמנם כלל רחב, אך יש לו סייגים
 29 התלויים בטיב העניין. כך בענין היטלי ביוב הובהר בהלכת יזום כי עדיין סמכותו של
 30 ביהמ"ש עמו במקרים עקרוניים המתאימים יותר לבירור משפטי בערכאות, לדון
 31 בסכסוך בפניו (ראה גם ע"א 6971/93 עיריית רמת גן נ' קרשין פ"ד (נ) 478). בענייני
 32 ארנונה נקבע החריג (אמנם חריג צר כפרשנותו בהלכה) לאפשרות לברר הסכסוך
 33 בערכאות חרף אי מיצוי מסלול הבירור המנהלי בסעי' 3(ג) של חוק הרשויות
 34 המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית). לסיכום הדין אפנה לסעי' 24-22 לפסק דינה
 35 של השופטת ברק-ארז בעעם 6993/15 עיריית תל אביב-יפו נ' אספיאדה בע"מ.
 36

37 אלא שאל לנו לטעות: ענייננו אינו בהליכי השגה וערר בעניינים קונקרטיים לגביהם
 38 הקים הדין מסלול בירור ספציפי של השגה וערר בפני טריבונל מנהלי בעל מומחיות.
 39 חוק חופש המידע נוגע לבקשות מידע (מרשויות המדינה השונות) בעניינים רבים,
 40 למעשה לא מתוחמים, וקובע פרוצדורת בירור מנהלית כללית, אבני דרך שעל רשות
 41 ציבורית (כהגדרתה בחוק) לעמוד בהן כדי להחליט האם להיעתר לבקשת המידע אם
 42 לאו, ואם כן – באיזה היקף. בסעי' 8 ו 9 לחוק הוחרגה או סויגה זכותו של הציבור
 43 לקבל מידע מן הרשות בעניינים או מקרים מסוימים, אולם "מידע" כעולה מסעי'
 44 ההגדרות שבחוק חופש המידע, נוגע לכל מידע שבידי הרשות. נהיר כי ההגדרה כאן
 45 רחבה בכוונת מכוון.
 46 ככלל מקרה, נתונה החלטתה המנהלית של הרשות אם להיעתר לבקשת המידע או לא
 47 ובאיזה היקף, לביקורת שיפוטית (בפני ביהמ"ש לעניינים מנהליים). אולם אין
 48 להקביל ענייננו למסלול השגה וערר יעודי שהקים הדין בענין ספציפי.
 49

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

12. גם הטיעון בדבר אי מיצוי הליכים אינו יפה לכאן. לא מדובר במי שסכסוך לו עם הרשות, וראוי שימצה קודם כל דרך הבירור המנהלית שמא תועיל זו, בטרם יטריח הערכאות. מדובר בסכסוך אזרחי, בתביעת נזקי גוף בין ניזוק לבין מבטחת חובה, והמידע שבידי הרשות הנוגע לניזוק, נחזה כרלבנטי להכרעה בעניינו בתביעה שהגיש הניזוק. חוק חופש המידע לא ביקש לייטר יש מאין את חובת הרשות הציבורית ככל גוף או אדם אחר, לכבד הזמנה לדין להמצאת מסמכים או צו להמציאם, כאשר אלו רלבנטיים להכרעה בסכסוך אזרחי המתברר בתיק. חוק חופש המידע אינו הסדר שלילי, אף לא הסדר ממצה שביקש לשנות מסדרי בראשית שקדמו לו. הוא ב"ס"ה"כ הוסיף ועיגן מסלול מוסדר לבקשת מידע של אזרחים מאת הרשות הציבורית (ולקביעת ההלכה יכול שאף בקשות מידע של גופים מוסדיים אלו או אחרים), גם שעה שאין מדובר בסכסוך קונקרטי בתיק קונקרטי, שהמידע נדרש או יידרש לשם הכרעה בו.

כמובן שיש עקרונות שחזקה שביהמ"ש האזרחי יקפיד ליישם בטרם מתן צו, כמו מתן זכות הטיעון למי שהמידע מתייחס אליו או נוגע לו, בין אם זה בעל הדין שכנגד, ובין צד ג' שמידע לגביו מתבקש (וממילא אם לא ניתנה לו בשוגג זכות הטיעון, יכול הוא להגיש בקשה קונקרטית ביחס לצו, ולבקש ביטולו, ובקשתו תידון). וכמובן שבגדרה של זכות הטיעון חזקה שככל שיש התנגשות עם אינטרס מוכר בדין כגון הזכות לפרטיות – תועלינה הטענות בידי בעל הענין שהמידע מתייחס אליו, ותידון אותה התנגשות.

מובן גם שאם רשות מרשויות המדינה היא בעלת ענין ישיר (מעבר לענין כללי כנאמנת הציבור בתורת מי שאוחזת במידע), חזקה שתדע היא להעלות השגותיה ולבקש ביטול הצו (למשל אם מערב הוא מתן מידע בעניין שמצוי בחקירה וחשיפתו עשויה לשבשה, וכיוצ"ב עניינים). אולם הנקודה כעת הנה שאין "לשפוך התינוק עם המים" ולבטל הסדרים ראשוניים שהנם בסיסיים לפעולת ביהמ"ש וליכולת בכלל לעשות משפט, אך משום הקמתו של מסלול כללי נוסף לקבלת מידע מרשויות ציבוריות. חוק חופש המידע לא ביקש לאיין את הסמכות לזמן מסמכים רלבנטיים בהזמנת עדים (או צוים להמצאת תעודת עובד ציבור) רק משום שהנמענים הם רשויות הציבור. הוא לא ביקש לפטור הרשות מן החובה להיעתר להזמנת עדים, רק משום שמדובר בעובדים של רשות ציבורית. לראיה שבתקנה 178 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 אף עוגן במפורש הכלל (ב"ס"ק 1א) שכאשר מדובר במידע שבידי עובד ציבור אותו ניתן לתן בכתב – יסופק המידע באמצעות תעודת עובד הציבור, אלא אם אין מנוס מזימון לעדות בעל פה (בתקנות סדר הדין האזרחי החדשות שעתידות להיכנס לתוקף בפברואר 2020 מצאו הדברים עיגונם בתק' 62(1) ו 83).

משמעות טיעונה של המדינה בבקשתה, כעשרים שנה לאחר שנחקק חוק חופש המידע, הנו שכעת עלינו ללמוד שבכל ענין לגביו ניתן לבקש מידע מרשות ציבורית כהגדרתה בחוק חופש המידע, (אשוב ואזכיר הגדרתו הרחבה של "מידע" בחוק חופש המידע) חלפה ובטלה מן העולם האפשרות לפנות ולבקש המסמכים בהזמנת עדים, באמצעות תעודת עובד ציבור. חזקה ששינוי כה מקיף היה מוצא ביטויו ועיגונו המפורש בחוק חופש המידע, ולא בדרכי עקיפין. גם לגופו של ענין אין הגיון בטיעון כה גורף ומרחיק לכת, שיפגע פגיעה קשה ביכולתו של ביהמ"ש לעשות משפט, ולמצער יסרבלי ההליכים באופן לא מידתי (ראה בהמשך).

13. ואכן, על הסמכות של ביהמ"ש בהליך אזרחי להזמין עדים שהנם צדדים שלישיים ומחייבם להמציא מידע רלבנטי לסכסוך הנדון בערכאות, והם אינם בעלי דין בו – אין חולק.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 היא נובעת משלוב סעי' 1 לפקודת הראיות המשמיענו כי מותר להזמין כל אדם ליתן
2 עדות שהיא קבילה ורלבנטית, יחד עם תק' 178 לתקנות סדר הדין האזרחי,
3 התשמ"ד – 1984.

4
5
6 תק' 178 הנ"ל קובעת –

7
8 " (א) נקבע תאריך לדיון בתובענה, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, להזמין
9 עד, אם למתן עדות ואם להצגת מסמכים; ההזמנה תפרש את הזמן ואת המקום
10 שבהם נדרש המוזמן להתייצב ולשם מה הוא נדרש; ואם נדרש להציג מסמך יתואר
11 המסמך בהזמנה בדיוק סביר ויפורש בה שהמוזמן רשאי להביא לידי הצגת המסמך
12 בלי שיבוא להציגו בעצמו. ההזמנה תומצא באחת הדרכים האמורות בתקנה 475.

13
14 (א1) לא תישלח הזמנה לעובד ציבור לתת עדות בעל פה, אם ניתן לקבל עדותו
15 באמצעות תעודה של עובד הציבור או תעודה ציבורית כמשמעותן בפקודת הראיות
16 (נוסח חדש), תשל"א-1971; היתה העדות כזו שאי אפשר לתיתה בתעודה כאמור, יגיש
17 בעל הדין בקשה לבית המשפט לשלוח הזמנה לעובד הציבור לתת עדות בעל פה..."

18
19
20 14. כבר עמדתי על האיזון שנקבע בגוף התקנות ביחס לחסכון בזמנם של עובדי
21 הציבור. הזמנת מסמכים באמצעותם אפשרית, אך יש להסתפק בעדות בכתב אלא אם
22 מדובר במה שלא ניתן להעיד עליו בכתב. ..

23
24 15. העיגון הפוזיטיבי בדין לזמן עדים ומסמכים לצורך בירור תובענה, אף משעה
25 שמדובר בעובדי ציבור, קיים אפוא. אך דומה שמדובר בסמכות כה בסיסית
26 ואינהרנטית לעצם היכולת לעשות משפט, שאלמלא נמצא לה עיגון בדין היה צריך
27 להתייחס אליה כאל סמכות טבועה.

28
29 המידע המוחזק בידי צדדים שלישיים (במקרה זה – עובדי ציבור) יכול להיות מידע
30 הנוגע לאחד מבעלי הדין, ויכול אפילו שיהא מדובר גם במידע הנוגע לצד שלישי
31 שאינו בעל דין בתיק, אך המידע המבוקש רלבנטי להכרעה בסכסוך המתברר. ברור
32 שכאשר מדובר במידע הנוגע לצד שלישי, מתבקשת זהירות, בפרט כאשר מדובר על
33 מידע המצוי בליבת הזכות לפרטיות, אך אפילו אז יכול ביהמ"ש להורות (באופן חריג)
34 בהזמנת עדים על מתן עדות או זימון המסמכים, תוך שקילת האיזונים, ולשם כך אף
35 מתן זכות התגובה לצד השלישי.

36
37 16. אביא בנדון קטע רלבנטי מתוך דברים שקבעתי בעניין אחר (החלטה בתא (חי')
38 14125-09-16 פלונית נ' שומרה):

39
40 "...אזכיר כי גם במקרה בו הוכרע כי מדובר בחומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות עדיין
41 זכאי ביהמ"ש להתיר השימוש הראייתי בחומר זה מטעמים שיירשמו. כך מורה אותנו
42 סעי' 32 של חוק הגנת הפרטיות. הפסיקה הבהירה משכבר כי במקרה של תחרות בין
43 אינטרס בירור האמת לבין פגיעה בפרטיות לעתים יכריע האינטרס הראשון ולעתים
44 האחרון.

45
46 לא כל מידה של פגיעה בפרטיות מצדיקה פגיעה באפשרות להציג חומר ראיות
47 שעשוי להימצא רלבנטי לבירור האמת ... ולא כל רצון להשיג חומר ראיות שעשויה
48 להיות לו רלבנטיות רחוקה כלשהי לבירור האמת יצדיק לעולם כל מידה של פגיעה
49 בפרטיות. ראה פס' 32-33 לבג"ץ 6650/04 פלוני נ' ביה"ד הרבני האזורי בנתניה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

...

1
2
3 כך לאחרונה ניתנה הכרעה בביהמ"ש העליון שאישרה לנתבעת הגשת מסמך רפואי
4 ממך בדיקת מוטציות של צד ג', במסגרת בירור תביעת רשלנות רפואית; כאשר אותו
5 צד ג' לא היה בכלל בעל דין בה. הכל על מנת לקעקע תיזה של מומחית התובעים
6 באותו משפט שהיתה חתומה על אותה בדיקה. הוכרע שבעצם השחרת פרטיו
7 האישיים של צד ג', יש כדי לאיין הפגיעה בפרטיות, שכן אין הוא ניתן לזיהוי (רע"א
8 7828/17 **הסתדרות מדיצינית הדסה נ' פלוני**). החשיבות לענייננו (מעבר לסוגיה
9 שניתן לתן לעתים הנחיות המאיינות כליל עד מפחיתות הפגיעה בפרטיות), הנה שאין
10 זכות קנויה וגורפת שלא ייעשה שימוש ראייתי ולא ינתן עיון במידע גם אם הוא
11 "שייך" לצד ג' או נוגע לו"

12
13
14 17. מקל וחומר בענייננו כאשר המידע המבוקש רלבנטי ונוגע לתובעת עצמה, ולא לצד
15 ג' (ועיין: רעא 8019/06 **ידיעות אחרונות בע"מ נ' מירב לוין**; רעא 1917/92 **יעקב**
16 **סקולר נ' ניצה ג'רבי**). זאת ועוד בתיקי נזקי גוף מונח ממילא שבידי הנתבע לאסוף
17 באמצעות כתב ויתור סודיות רפואית חומר רפואי רגיש המוחזק בידי צדדים
18 שלישיים, ומצוי בליבת הזכות לפרטיות.

19
20 הדיון הנדרש לא אחת לצורך הכרעה בפרטים רפואיים ותפקודיים מלפני ואחרי
21 המקרה נשוא ההתדיינות הנו אכן בלב הזכות לפרטיות, וזה הטעם בגינו ראה
22 המחוקק לחסות שמם של תובעים בתיקי נזקי גוף (עם זאת ייאמר כי המחוקק לא
23 הלך צעד אחד נוסף, והאיזון בין פומביות הדיון לבין הזכות לפרטיות מצא ביטוי
24 בחסיון שם הניזוק, ולא למשל באיסור פרסום או הנחיה על דלתיים סגורות).

25
26
27 **להבדיל משאלת המחזיק בחומר, הרי שאפילו כאשר נוגע הוא לצדדים שלישיים ולא**
28 **לאחד מבעלי הדין במשפט, ניתן כאמור להורות על המצאתו כאשר הוא רלבנטי**
29 **להכרעה במשפט המתברר בין צדדים אחרים, אם כי הדבר ייעשה לאחר מתן זכות**
30 **תגובה לצד השלישי, במקרים חריגים, תוך עריכת האיזונים הנדרשים, ובהיקף שאינו**
31 **עולה על הנדרש, אם בכלל. הכל אף בכפוף לסוגיית חסיון, ואם יש כזה, בתנאי שאין**
32 **מדובר בחסיון מוחלט. ועיין: סע' 6 לפסק דינה של השופטת חיות (כתארה אז) ברעא**
33 **621/13 גרגור חיים ליזרוביץ נ' בנק איגוד לישראל בע"מ.**

34
35 18. למותר לציין שרגישות המידע באותו ענין שנדון ברע"א 7828/17 אותו אזכרתי
36 בפס' 16 – בהיותו מידע הנוגע לצד שלישי, ועוד מידע רפואי שלו, גדול בהרבה מאשר
37 בענייננו. כאן מדובר אמנם על מידע פרטי, אך כזה הנוגע לתובעת עצמה, שמסרה
38 ממילא לנתבעת כתב ויתור סודיות רפואית המאפשר לה לאסוף פרטים רפואיים
39 שבליבת הזכות לפרטיות, לפני ואחרי התאונה. התובעת עצמה היא הטוענת לבעיות
40 ...הנובעות מפגיעתה, וקשה להלום שתבקש לחשוף טפח (תפקודה לאחר התאונה)
41 ולהסתיר טפחיים (תפקודה לפני התאונה). זאת ועוד, בתיק זה כבר התבקש לתן צו
42 שיאפשר לאסוף מסמכים מתיק הרווחה הנוגע לתובעת ומשפחתה, ולאחר מתן
43 אפשרות התגובה לתובעת – שלא הגיבה, ניתן הצו.

44
45 המידע המתבקש כעת הנו מידע מאותו סוג שנשלח מתיק הרווחה בעקבות מתן הצו,
46 ובפירוש אין לומר שהנו רגיש יותר או פוגע יותר בפרטיות מן המידע שכבר התקבל
47 ממילא מתיק הרווחה והוגש. אלא שלשם איסופו אין די בוס"ר, שכן לא מדובר
48 במסמכים רפואיים אלא מסמכים שעשויה להיות להם רלבנטיות נחזית לאומדן
49 קשיים, התנהגות ואישיות של התובעת לפני התאונה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 ואכן באיזון בין הפגיעה בפרטיות לבין בירור האמת במקרה דנן – גובר ידו של
2 האינטרס האחרון, כפוף להנחיה שתינתן, ביחס לכל המידע המבוקש, שאין לעשות בו
3 שימוש, למעט לצורך תיק זה.

4
5 19. בטרם סיום, בעניין המידע המבוקש ממשרד החינוך, אבקש להפנות שימת הלב
6 שעמדת המדינה, לו התקבלה, אף הייתה עשויה להביא לסרבול לא מידתי ותוצאות
7 לא רצויות במקרים לא מעטים של תביעות נזקי גוף. העובדה כי נשמרת האפשרות
8 לביקורת שיפוטית (בדמות עתירה מנהלית) על החלטת הרשות במקרה של סירוב או
9 סירוב חלקי, להמציא המידע המבוקש לפי חוק חופש המידע, אינה גורעת ואף תומכת
10 במסקנה זו. צווים להזמנת עדים (שענינם במסירת מסמכים), הכוללים מידע מן
11 הסוג האמור, אינם בבחינת חריג. הדבר מובן בשים לב לרלבנטיות הכמעט אינהרנטית
12 שלהם לבחינת תפקודם של ניזוקים לפני הפגיעה, בעיקר במקרים של פגיעות קשות.

13
14
15 לא אחת מתבקשים צוים למסירת חומר רגיש אף יותר...

16
17 לעתים עשוי המידע שהמצאתו מתבקשת, לכלול אף מסמכים המערבים תחולה
18 אפשרית לחסיון (יחסי) של עובד סוציאלי או פסיכולוג (סעי' 50 ו 50א לפקודת
19 הראיות).

20
21 **נזכור גם כי העובדה שבתביעת נזקי גוף עסקינן, והנפגע ויתר על סודיות רפואית,**
22 **אין בה כדי להעיד בהכרח כי במקרה של התנגדות, ביהמ"ש יתיר להמציא או להגיש**
23 **כל מידע עליו חל חסיון יחסי, מעברו של הניזוק.** אם מדובר למשל בפגיעה קלה או
24 כזו שאינה מערבת טענת נכות, לפחות לא נכות נפשית, ומדובר באדם עובד כל השנים
25 הן לפני והן אחרי התאונה, האם יש חשיבות ניכרת לחשיפה או חשיפה מלאה של
26 טיפולים פסיכולוגיים מעברו? לא בהכרח, ויכול בהחלט שכאן תגבר ידה של הזכות
27 לפרטיות. מאידך אם מדובר על מי שלא עבד מזה שנים עובד לפגיעתו גם על רקע
28 נפשי, ויש לו טענות להפסדי השתכרות או נכות תעסוקתית על רקע התאונה נשוא
29 התיק, הרי יכול שאפילו אם לא מדובר בנכות נפשית שהוסבה בתאונה נשוא
30 ההתדיינות אלא בנכויות אחרות, יש רלבנטיות לחשיפת העבר הטיפולי הנפשי. מדובר
31 רק בדוגמאות, ויכולים להיות מקרים שונים שיעוררו התלבטות במקרי קצה, גם
32 בתביעות נזקי גוף שבהן ברגיל ניתנת עדיפות לחשיפת מידע אישי ורפואי הנוגע למי
33 שהגיש התביעה. הנקודה הנה שבמקרים שעשויים לעורר התלבטות, הערכאה הדיונית
34 המבררת תביעת נזקי הגוף הנה בעלת הכלים הדיוניים המתאימים ביותר להכריע
35 ולהגיע לאיזון האופטימאלי בנסיבות (איזון אין משמעו תוצאת ביניים, ויכול הוא
36 להיות גם ממן תוצאה שיש לחשוף המידע במלואו או שאין לחשפו כלל), יותר מאשר
37 ערכאת ביקורת מנהלית, המתמחה בבחינה של שיקולי הרשות וסבירות החלטותיה
38 המנהליות. זאת גם אם יכול ביהמ"ש לעניינים מנהליים לעיין בחומר עצמו כדי
39 להכריע (אפשרות הקיימת גם במקרה של הערכאה המבררת, אף במקרה בו נטען
40 חסיון – מכוח תקי' 119 לתקנות סדר הדין האזרחי).

41
42 כפי שציינתי, בקשות להמצאת מסמכים מסוג זה הנדון כעת יש לעורר במועד סביר
43 בשים לב לטיב החומר המבוקש, כדי לאפשר פרק זמן נאות הן למיזוי זכות התגובה
44 והן לאיתור והמצאת החומר על ידי עובדי הציבור.

45
46 מאידך, על עצם הצורך בבקשת המידע לומד לרוב הנתבע (לרוב מבטח) בתביעת נזקי
47 גוף רק בחלוף חודשים לא מעטים מעת הגשת התביעה, בין באמצעות הליכי ביניים
48 שקוימו מול הניזוק, ובין כתולדת מידע חיצוני כגון דו"חות חקירה. זאת גם כאשר
49 פעל בשקידה סבירה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 לו התקבלה בקשת המדינה היה נגזר מכך שרק אז היתה באה פניה לרשות או רשויות
 2 הציבור המחזיקות במידע, היו אלה מתחילות לבצע בירוריהן, לרבות קבלת עמדת
 3 הניזוק לפי סעי' 13 של חוק חופש המידע והזמן הקצוב בחוק למתן התשובה), ובמקרה
 4 של סירוב או סירוב חלקי היתה באה עתירה לפי סעי' 17 לחוק חופש המידע לביהמ"ש
 5 לעניינים מנהליים, שיכריע אף הוא לאחר מתן זכות תגובה לניזוק כנגזר מהנחית סעי'
 6 17(ג) לחוק חופש המידע (אלא אם מדובר במקרה מובהק בו ברור שאין להורות על
 7 מסירת המידע, ובמידת הצורך). הכל תוך עיכוב וסרבול בירור תביעת נזקי הגוף, תוך
 8 פיצול הבירור הדיוני בין שתי ערכאות, והכל כאשר זירת הבירור הטבעית של מחלוקת
 9 מעין זו הנה בערכאה השומעת את תביעת נזקי הגוף. הגיוני?: לא ממש, שמא אומר
 10 ממש לא.

11
 12 לא זו אף זו, בשים לב שהנתבע בתביעת נזקי הגוף צפוי להיתקל לא אחת במשוכת
 13 הפגיעה בפרטיות (סעי' 9 של חוק חופש המידע) שתביא הרשות לסרב למשלוח המידע
 14 (לשם המחשה עיין בסעי' 11 פסי' שניה לחוות דעתו של השופט הנדל בעמ' 7744/10
 15 המוסד לביטוח לאומי נ' עו"ד יפית מנגל), התרחיש של סרבול ההתדיינות וריבוי
 16 עתירות מנהליות – אינו נחזה כתרחיש תיאורטי.

17
 18 20. כאמור האיזון הנכון במקרה הזה הנו היעדרות לבקשת הנתבעת 2 ביחס לכל
 19 החומר שהתבקש ממשרד החינוך, בשים לב לרלבנטיות הנחזית שלו (ברגיל אין צורך
 20 בוודאות לרלבנטיות ודי באפשרות לא מופרכת לכך שמדובר בחומר רלבנטי. ואלו כאן
 21 נחזה שמדובר ברלבנטיות בדלת אמותיה).

22
 23 21. בקשת המצאת המרשם הפלילי:

24
 25 א. ביחס לרלבנטיות – יפים הדברים שנאמרו עד כה, שכן גם לעבר פלילי (לא כל עבר
 26 ולא לעולם, אך בלי שיינתן המידע כלל לא ניתן לשקול הסוגיה) עשוי שתהא לעתים
 27 רלבנטיות לענין אומדן אישיותו וקשייו של הניזוק לפני התאונה ואחריה. כמו ביחס
 28 למידע שהתבקש ממשרד החינוך: הענין רלבנטי לאומדן הנכות שיש ליחס לתאונה,
 29 השפעתה התפקודית, הפגיעה והיקפה בכושר ההשתכרות, ואף לצורך שקילת בסיס
 30 השכר שצריך שיובא בחשבון, בהינתן שהתובעת נפגעה כקטינה (כלומר היש או אין
 31 הצדקה לסטות מן החזקה הניתנת לסתירה, בדבר שכר ממוצע במשק ביחס למי שנפגע
 32 כקטין).

33
 34 ב. אין חולק כי המצאת מידע מן המרשם הפלילי מוסדרת בחוק המרשם הפלילי
 35 ותקנות השבים (וראה סעי' 3 לחוק הנ"ל הקובע שהמרשם חסוי ומסירת המידע ממנו
 36 תהא אך לפי החוק האמור). המדינה אינה מתכחשת לכך כי סעי' 5(א) לחוק האמור
 37 מורה למשטרה למסור מידע מן המרשם לרשויות ולבעלי תפקידים המפורטים
 38 בתוספת הראשונה. המדינה מפנה לכך כי הנתבעים אינם נמנים על הגופים ובעלי
 39 התפקידים הנמנים בתוספת הראשונה...

40
 41 ג. ... המדינה בבקשתה מתעלמת מס"ק י' של התוספת הראשונה המונה אף בית
 42 משפט ובי"ד באחת משתי חלופות: הגילוי הוא מהותי לנושא הדיון; או שנדרש
 43 הוא לבירור מהימנות של עד ובעל דין ביקש הגילוי. המידע מן המרשם הפלילי הנו
 44 חסוי, אך מדובר בחסיון יחסי. למצער מתקיימת בענייננו החלופה הראשונה מבין
 45 השתיים, אם לא גם השנייה. אף המדינה בבקשתה לא העלתה טענה שלא כך הדבר,
 46 וטענה מעין זו לא נשמעה אף מפי התובעת, שהצטרפה כאמור לתגובת המדינה.
 47
 48

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

ד. על מנת שלא יובנו דברי שלא כהלכה, אין הכוונה לכך שבכל מקרה בו מוגשת תביעת נזקי גוף הרלבנטיות הנחזית של המרשם הפלילי מקיימת המבחן שהעניין הוא מהותי לנושא הדין. ..

י על יחסיותו של חסיון המרשם הפלילי, עמד בית המשפט בבש"פ 4481/00 דוד יחזקאלי ואח' נ. מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 245. באותו מקרה, דרשו הנאשמים כי המדינה תחשוף בפניהם את גליונות הרישום הפלילי של עדי התביעה במשפטם. המדינה התנגדה, בין היתר, משום הפגיעה בפרטיות. בית המשפט נעתר לבקשה באומרו:

י סעיף (2) לתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי, הגם שהוא מונה את בית-המשפט ובתי-דין בין הגופים הזכאים לקבל מידע, מכוון לבעל-הדין המתדיין בפניהם. כך, שכנגד הזכות לפרטיות של העבריין עומדת זכותו למשפט הוגן של בעל-דין בכלל, ושל נאשם במשפט פלילי בפרט. זכות אחרונה זו גם היא זכות-יסוד, ומשקלה הסגולי אף עולה על משקל הזכות לפרטיות של העבריין. בנוסף, משפט הוגן הוא תנאי לעשיית צדק, והוא כשלעצמו, למיצער, אינטרס ציבורי כבד-משקל..... נוכח תכליותיו של חוק המרשם הפלילי, ולנוכח משקלם הסגולי של הזכויות והאינטרסים המתנגשים, אין מקום לפירוש מצמצם של הוראת חוק המרשם הפלילי הקובעת כי לבתי-דין ולבית-המשפט תינתן גישה לרישומים הפליליים על-פי בקשת בעל-דין ולצורך בירור מהימנות עדים'.

ואנו נאמר, קל וחומר בן בנו של קל וחומר בענייננו. ששם, היה מדובר בפלילים, ואנו מדברים בניני ממונות. שם היה מדובר בחשיפת רישום פלילי של עדים, ואנו מדברים ברישום פלילי של בעלי הדין עצמם.

לכן, באיזון האינטרסים בין גילוי האמת, מול הזכות לפרטיות המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ובחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981, ידו של הגילוי על העליונה (סעי' 13 להחלטת השופט עמית בת.א (ח"י) 688/02 החסוי משה בן הרואה נ' טארק בדיר, הדגשות לא במקור).

ואכן גם במסגרת סכסוכים אזרחיים המתבררים בפניו, מתיר לא אחת ביהמ"ש להגיש מרשם פלילי של מי מבעלי הדין, כאשר יש לנושא רלבנטיות, והוא מהותי לנושא הדין או לבירור מהימנות עד. בהתקיים אחד מקריטריונים אלה, רשאי הוא אפוא להיעתר לבקשת בעל דין לתן צו להמצאת המרשם הפלילי של עד או בעל דין.

ראה למשל:

תא (מחוזי מרכז) 2843-12-07 פלוני נ' ד"ר אליהו רוזנר (השופטת דודקביץ' בפס' 7 של פסה"ד)

תא (מחוזי י-ם) 1462/97 ביטון נועם נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (השופט גל).

ת.א. 6465-08-08 (מחוזי מרכז) פדידה נ' קרנית (השופטת נד"ב). באותה החלטה, בסעי' 13 צוטט קטע מן ההחלטה בהליך הקודם שנוזכר, בענין ביטון. אביא סעי' 13 לאותה החלטה כלשונו:

" בהיות המידע רלבנטי ומהותי, אני מצטרפת לקביעתו של כב' השופט גל בענין ביטון שנוזכר לעיל כי:

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 ' הבא לתבוע פיצויים בשל פגיעה ביכולת השתכרותו, חושף עצמו לגבי פגיעה
 2 בפרטיות, בכל הנוגע לנושאים הקשורים לתביעה זו; ממש כשם שהתובע
 3 פיצויים בשל פגיעה גופנית, חושף עצמו לגילוי הרקורד הרפואי שלו. אכן,
 4 בסימנים י(1) ו-(2) בתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים,
 5 תשמ"א-1981, הדן במסירת מידע לרשויות שונות, נקבע כי על המשטרה
 6 למסור את המידע לבית המשפט, כאשר גילוי הנו מהותי לנושא הדיון, או
 7 כאשר גילוי נדרש לבירור מהימנותו של עד, ובעל דין ביקש את הגילוי. שני
 8 תנאים אלה מתקיימים בענייננו. בגדר שיקול הדעת של בית המשפט נחה
 9 דעתנו, כאמור, כי באיזון האינטרסים יש יתרון לזה של הנתבעים, בכל הנוגע
 10 לחשיפת פרטים הרלוונטיים לעניין, אודות התובע.'

11
 12 זאת ועוד, אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה תשיעית, 2007) בעמ'
 13 201 בהתייחסו להיקף חובת הגילוי של תובע כותב:

14
 15 "תובע אינו יכול להישמע בטענה, כי זכותו לפרטיות גוברת על חובתו לחשוף
 16 בפני הנתבע ראיות שהן רלוונטיות לביסוס הגנתו של הנתבע.
 17 אמת המידה, שעל-פיה ייקבע היקף זכותו של תובע לפרטיות, היא - מידת
 18 הרלוונטיות שבמסמכים שגילויים נדרש לבירור המחלוקת. אולם, תמיד
 19 קיימת האפשרות בידי התובע להעדיף את ההגנה על פרטיותו על פני ההכרח
 20 לחשוף בפני הנתבע ראיות רלוונטיות, וזאת, על ידי מחיקת התביעה שהגיש
 21 נגד הנתבעי".

22
 23
 24 ת.א (מחוזי חי') 19416-12-09 **אברהם עמר נ' משה דימרי** (החלטה מיום 18.9.11 –
 25 השופטת למלשטרייך).

26
 27 ת.א (מחוזי חי') 36539-10-10 **ביטוח ישיר נ' היילו** (החלטה מיום 16.2.12 – השופט
 28 טובי).

29
 30 למעשה, אולי שלא במפתיע, חלק ניכר מן ההחלטות מתייחס לחשיפת עבר פלילי של
 31 תובעים בתיקי נזקי גוף..."

32
 33
 34 10. עד כאן לציטוט. כוחם הכללי של הדברים יפה כמובן לא רק לתביעות נזקי גוף, אם כי מטבע
 35 הדברים הם מהווים דוגמא נפוצה יותר, למצבים בהם יכול ויתבקש צו מצד שלישי למסירת חומר
 36 הנוגע לניזוק במישרין או בעקיפין ועשויה להיות לו רלבנטיות לצורך הכרעה בתיק בו מתבררת
 37 המחלוקת.

38
 39 **אם נסכם**: כאשר מתבקש ביהמ"ש בהליך אזרחי על ידי צד בתיק שבפניו, לתן צו המורה לצד שלישי
 40 לגלות חומר בו הוא אוחז, המתייחס לאחד מבעלי הדין או אף לצד אחר שאינו בע"ד, יש להתייחס
 41 קודם כל לרלבנטיות. אם יש רלבנטיות נחזית להליך, זכאי עדיין מי שהמידע מתייחס אליו, כמו גם
 42 מי שהצו מתבקש כלפיו, לתן עמדה (בין במקור, בין בגדרה של בקשה לביטול הצו או צמצומו. או,
 43 אם נדרש הצד השלישי להציג המסמכים בגדרה של הזמנת עד, יוכל לתן התייחסותו בין בכתב ובין
 44 בדיון בטרם הצגתם, ורצוי שהדברים ייעשו מבעוד מועד אם אכן יש התנגדות). אם אין בדין הנחית
 45 סודיות או חסיון מוחלטים החלים על המידע, יש לערוך אז האיזון הנדרש.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 אם יש התנגדות, בין של בעל הדין שכנגד, בין של מי שהמידע נוגע אליו ובין של מי שאוחז במידע,
2 יש לעמוד על טעמיה. יש לעמוד על מידת החשיבות של המידע שגילויו נדרש לצורך הכרעה בתיק,
3 לעומת מידת הפגיעה בערך המתחרה (לרוב – הגנת הפרטיות, אך תתכן פגיעה באינטרס אחר,
4 למשל אינטרס מסחרי). יכול גם שיש דין ספציפי הקובע חסיון יחסי שבצידו אפשרות מפורשת
5 לביהמ"ש לדרוש המידע לצורך הליך שבפניו (כמו בדוגמא שביחס למרשם הפלילי).
6

7 תוצאת האיזון יכולה להיות דחית הבקשה למתן הצו (למשל אם אין רלבנטיות או שיש די נתונים
8 כדי להכריע גם בלי מידע נוסף זה, או שעשויה כן להיות רלבנטיות כלשהי אך החשיבות נחזית
9 מועטה לצורך הכרעה בתיק, לעומת מידת פגיעה של ממש בערך המתחרה). היא יכולה להיות גם
10 קבלת הבקשה במלואה כאשר יש רלבנטיות וחשיבות שנחזית ממשית לחשיפת המידע לצורך בירור
11 האמת בתיק בו מתברר הסכסוך (יכול שעם מתן הנחיות מתאימות, במקרה המתאים, שנועדו
12 למזער הפגיעה בערך המתחרה). תיתכן גם תוצאת ביניים כלשהי של קבלת הבקשה באופן חלקי,
13 עם התאמות נדרשות.
14

15 11. במקרה דנן הוגשה אכן הבקשה למוטב שדן בתיק ובסכסוך לגופו, והתקבלה הכרעה חלוטה
16 שדחתה הבקשה, כלומר חזקה שהחשיבות לצורך הבירור הראייתי באותו תיק – נחזתה לא גבוהה
17 או לא נדרשת להכרעה שם. לשלימות התמונה יוער באופן כללי: חרף החשיבות שמייחס המבקש
18 לעניין, שיחה בין עדים מטעם אותו צד במשפט אזרחי, כאשר היא מוכחת, אינה מביאה לתוצאה
19 אוטומטית של דחיית גרסתם. הרי תיאורטית ניתן לתאר גם מצב היפותטי בו הומחש שעדים משני
20 עברי המתרס תיאמו עדויות, ועצם התיאום אינו שולל שלפחות כדת עדים אחת מסרה האמת.
21 מדובר בעניין שמצוי בליבת שיקול הדעת של הערכאה המבררת ונוגע למשקל העדויות, והערכת
22 מהימנות העדים. יכול שמשקלן ייפגם מהותית ויכול גם שלא. יכול שעד יימצא לא מהימן בעניין
23 מסוים ואז תלוי אם מדובר על ענין מרכזי, ויכול שיהא מדובר בעניין טפל. יכול שעצם התיאום אף
24 אם הוכח, לא יגרע מהערכת מהימנות הגרסה, מסיבות אחרות. בהתאמה יכול שיש צורך בשמיעת
25 ראיות לגבי התיאום ויכול גם שלא. למשל: נניח שבעל ואשה שהו יחדיו כאשר נפגע הבעל ושניהם
26 נתנו תצהירים. לאחר עדות האשה ניתנת הפסקה וחרף הנחיה ברורה ומוקדמת שלא לעשות כן,
27 נטען שהסתודדו השניים ושוחחו על תוכן העדות (אותה יכלו בפועל לתאם ממילא גם בביתם). יש
28 ראיות ונתונים המלמדים על אותנטיות הגרסה גם בלעדי עדות האשה. האם נגזר שיש לדחות גרסה
29 נכונה מעיקרא אך מחמת היוועדות פסולה זו? העניין מזכיר במעט את הכלל לגבי חקירה נגדית
30 בעניינים צדדים הנוגעים אך למהימנות, ולא במישרין לנשוא המחלוקת. הכלל הוא שחקירה כזו
31 אמורה להיות מתוחמת, ורשאי ביהמ"ש להגבילה. כמובן שאיני טוען כי מהימנות אינה חשובה,
32 אלא שהערכת אותנטיות ומהימנות של גרסת צד בכללותה הנה ענין המורכב משיקולים שונים,
33 ומשתנה ממקרה למקרה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 להסרת ספק – דברי בפסקה זו נועדו להמחיש הדברים באופן כללי, אמנם על רקע טענותיו של
2 המבקש, אך אינם מתייחסים קונקרטיים לאותן תביעות דיבה הדדיות שבין נגלר ונס, שלא נידונו
3 בפני.

4
5 בטרם סיום הדיון במצב העניינים הראשון ואזכיר כלל הפסלות הראייתית של חומר שהושג
6 תוך פגיעה בפרטיות אם אין נתונה הסכמת הנפגע, ובד בבד החריג לכלל, המתיר לביהמ"ש הדן
7 בסכסוך לאפשר הגשת חומר כזה, מטעמים שיירשמו (סעי' 32 של חוק הגנת הפרטיות).
8

9 12. המצב השני - הנו כאמור כאשר לביהמ"ש האזרחי מוגשת בקשה לתן צו שיוורה לצד שלישי
10 לחשוף מידע בו הוא או חזו. אך הבקשה אינה מוגשת בגדרו של הליך המתברר בפני ביהמ"ש או
11 לצורך אותו הליך, אלא למטרה אחרת, חיצונית (שעשויה להיות למשל קידום חקירה פלילית
12 בעטייה של תלונה שהגיש המבקש או איסוף חומר לצורך עצם הגשת התלונה או ליקוט ראיות לצורך
13 הגשת תביעה אזרחית). במקרה כזה הבקשה למעשה היא ההליך. זהו כאמור המקרה דנן.
14

15 13. א. ראשית, יש לעמוד על כך, מבלי צורך לחזור, שאותם דגשים שציינתי ביחס למצב הראשון
16 – יפים כמובן אף לכאן.
17

18 ב. שנית, דומני שביחס לסוג מקרים זה, להבדיל מן המצב הראשון, יש לשים לב לשיקול נוסף שחל
19 ואתיחס אליו להלן. שיקול זה נוגע לאופיו המוסדי של ביהמ"ש כמוסד ורשות. ביהמ"ש הנו חלק
20 מן הזרוע השיפוטית, אחת משלוש זרועות השלטון. אין הוא רשות חקירתית השייכת לרשות
21 המבצעת, ואין זה מתפקידו לסייע לצד בליקוט ראיות, שאינן נוגעות לתיק המתברר בפניו. השיקול
22 נזכר (אמנם במובלע) בתגובת הבי"ה, שציינה שאם סבור התובע שנעברה עבירה שפגעה בו, דרך
23 המלך הנה להגיש תלונה במשטרה, ואין לנצל הליך אזרחי לצורך קידום חקירה פלילית. שיקול זה
24 אינו חל כמובן, בסוג המקרים הקודם שציינתי, כאשר מוגשת הבקשה בגדרו של תיק, ולו אזרחי,
25 המתברר בפני ביהמ"ש, לצורך בירור אותו תיק, וכאשר מדובר על חומר רלבנטי שנחזה שעשויה
26 להיות לו חשיבות לצורך הכרעה.
27

28 ג. יש לסייג מעט הדברים שכן יש הליכים ייעודיים שמקימים לפרט זכות לפרט לקבל מידע – כמו
29 חוק חופש המידע במקרה של מידע מן הרשויות, ויכולים להיות דינים ספציפיים שיגדירו (סביר
30 שמול רשות ספציפית) מי זכאי לקבל מידע, ובאיזה היקף. במקרים הללו יש לפנות לערכאה
31 המוסמכת, במקרה בו מותקפת החלטת הרשות לסרב לתן מידע (דוגמא שכיחה: כאשר מדובר
32 בהחלטת רשות לא למסור מידע לפי חוק חופש המידע – פניה לביהמ"ש לעניינים מנהליים שסמכותו
33 קבועה בתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים).
34

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 השאלה מתעוררת, כאשר לא מדובר על דין המסדיר כללית הזכות לקבלת מידע (כמו חוק חופש
2 המידע- ביחס למידע מרשויות), אף לא על דין ספציפי הקובע בעניין מסוים מי זכאי לקבל מידע,
3 ממי, ומאיזה סוג והיקף.

4
5 לטעמי, אם אין בידי הפונה להצביע על זכות המעוגנת בדין או בהלכה הפסוקה לקבל המידע
6 הספציפי המבוקש – אין הוא זכאי לקבלו בהליך אזרחי נפרד בו לא מתברר הסכסוך עם בעל ריבו,
7 רק משום שהוא מצביע על אינטרס, רצון לברר האמת וכיוצ"ב. יש להצביע על זכות שבדין לקבל
8 המידע.

9

10 ד. לשם המחשה אשתמש בדוגמא הבאה:

11

12 טול אדם הפונה לעו"ד בחשד שהטיפול הרפואי בו היה רשלני באופן שגרם נזק. כדי לבדוק הסוגיה
13 נדרש לאסוף התיק הרפואי ממוסד מטפל. עוה"ד שקיבל יפוי כוח כדת וכדין, שולח לאותו מוסד
14 רפואי גם כתב ויתור סודיות העונה על הנדרש, חתום ומאומת. הוא נתקל בהיעדר תגובה נמשכת
15 חרף כמה פניות, או אף סירוב לא מנומק או לא מוצדק להמצאת חומר. מה בידיו לעשות? הרי כדי
16 לפנות למומחה ולתמוך התביעה בחו"ד (כמצוות תק' 127 לתקנות סדר הדין האזרחי), וכדי להציב
17 בכלל את תזת הרשלנות בתביעה נדרש קודם לעבור על התיק הרפואי. אולי גם אם היה נזק לא
18 היתה התרשלנות, ואין עילה, ומכל מקום לא ניתן לברר הסוגיה או להציב תזה, או לברר אם ניתן
19 לטעון לכזו, בלי החומר. ברור שבמקרה כזה יפנה הניזוק הנטען לערכאות, בדרישה לחייב המוסד
20 הרפואי בצו להמציא לו החומר. הליך שכזה, בנתונים שכאלה, הנו ודאי מוצדק. אולם הדוגמא כאן
21 הנה למעשה דוגמא **מדומה**: בדוגמא אמנם מטרת הפונה הנה לברר האם יש עילה לתביעה אזרחית
22 בגין רשלנות רפואית או לתמוך ראייתית תזה רפואית בתביעה שכבר גמרו אומר להגיש. אולם
23 מטרת הפניה אינה מעלה ואינה מורידה. גם אם רוצה המטופל לעיין ברשומה בעניינו, ואין לו שום
24 כוונה להגיש תביעה, בין אם היתה רשלנות ובין אם לאו, זכותו הקנויה לקבל הרשומה הרפואית.
25 סעי' 18 של חוק זכויות החולה מקים הרי למטופל זכות קנויה להעתיק הרשומה הרפואית בעניינו
26 (אלא במקרה חריג המפורט בסעי' 18(ג) לחוק הנ"ל).

27

28 בנוסף, הגוף שאותו מבוקש לחייב מסור המידע הנו גם המעוול הפוטנציאלי, ולא צד שלישי זר
29 לסכסוך המחזיק בידיו המידע. לכאורה ניתן היה להגיש תביעה ברשלנות רפואית, ולקבל המסמכים
30 בגדרם של צווים לקיום הליכי ביניים; אלא שהצורך בהליך מקדים ונפרד נובע מעניין טכני אך
31 חשוב, שהחומר נדרש גם לשם בירור אם יש כלל טעם בתביעה, ובאיזו תזה.

32

33 העיקר כאמור הנו שהפונה לערכאות כדי לחייב המוסד הרפואי בצו למסור לו חומר, עושה כן מכוח
34 זכותו שבדין, הקבועה בסעי' 18 של חוק זכויות החולה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 העובדה שאולי ישרת הדבר תביעה אזרחית נפרדת אינה מעלה ואינה מורידה. ביהמ"ש האזרחי
2 שייעתר לתובענה שכזו ויושיט הסעד, פשוט יאכוף זכות הקנויה בדין, בלי קשר לשאלה כלום זקוק
3 הפונה לחומר לצורך תביעה עתידית או בירור ההצדקה להגישה. ואילו בענייננו לא מצביע המבקש
4 על זכות קנויה בדין או בהלכה הפסוקה שתתמוך בקשתו. הרצון לצפות בסרטונים, לברר האמת
5 וכיוצ"ב, אולי מובן, אולם אין להחליף בין רצון לבין זכות שבדין. והבקשה לא מוגשת כעת בגדרו
6 של הליך, בטענה שהחומר רלבנטי לאותו הליך: כזכור ההליך כבר התקיים, הבקשה הוגשה שם
7 ונדחתה.

8
9 14. א. המבקש חפץ למעשה "לרתום" את ביהמ"ש האזרחי להליך שמטרתו גילוי ראיות לצורך
10 הגשת תלונה למשטרה או ביסוסה של תלונה כזו.

11
12 ב. יוער כי במקרה דנן, העובדה שמדובר על מידע ויזואלי שמצוי בשליטתה של הנהלת בתי המשפט
13 עשוי שתיצור "רעש רקע" ממסך ומטעה. העובדה שהמשיבה היא הב"ה אינה צריכה להביא לשוני
14 בתוצאה (בכפוף לכך שהב"ה עשויה להיות כפופה בנוסף, כגוף ציבורי, לאותן הנחיות רגולטיביות
15 של רשם מאגרי מידע. זו למעשה עמדתה, שכן היא נסמכת על הנחות רמו"ט 4/2012. אתיחס
16 לשיקול זה בהמשך, אך בקצרה, לאור מסקנתי לפיה ממילא, דין הבקשה לדחייה). לצורך המחשה
17 וניקוי אותו "רעש רקע" שאינו רלבנטי לחלק זה של הדיון, אניח תרחיש עובדתי חלופי אך דומה,
18 לצורך חלק זה של הדיון בלבד. באותו תרחיש חלופי זהה המסד העובדתי הנטען בבקשה, בהבדל
19 אחד. נניח שביהמ"ש בו התנהל הדיון בתביעות הדיבה ההדדיות אינו בימ"ש זה, אלא בימ"ש
20 שבסמיכות לו יש קיוסק, ולעת ההפסקה יצאו נגלר וזוגתו החוצה וראו את נס והעדה ישובים יחדיו
21 מחוץ לאותו קיוסק ליד שולחן שעל המדרכה, ודנים בתצהירים, בדיוק כפי שנטען על ידי נגלר
22 בבקשתו, אך בהבדל אחד: מצלמות האבטחה שקלטו לפי הנטען את ההתנהלות אינן של הנהלת
23 בתי המשפט בהיכל בתי המשפט, אלא של אותו קיוסק. ומתבקש צו כנגד מפעיל הקיוסק, המסרב
24 למסור הסרטונים ולו לעיון, לאחר שבאה אליו פניה. הבקשה מוגשת אפוא ממש כמו כאן, ואף
25 מאותם טעמים (בקשה המוגשת לביהמ"ש בהליך אזרחי, ולא בגדרה של תביעת הדיבה
26 שהסתיימה). האם יש לתן הצו?: לטעמי לא.

27
28 ג. ביהמ"ש כאמור אינו גוף חקירה ואין זה מתפקידו לסייע לאדם או גוף פרטי באמצעות צווים
29 בהליך אזרחי, ללקט ראיות לצרכי חקירה. אדם או גוף כזה רשאי לפנות למשטרה ולהגיש תלונה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 בידי המשטרה לעשות כסמכותה, להחליט כי יש או אין ענין לציבור, כן לחקור או לא לחקור, ואם
2 הוחלט לחקור, לעשות שימוש בסמכויות המוקנות לה בדין על פי שיקולי החקירה, לרבות במקרים
3 המתאימים על דרך הגשת בקשות לביהמ"ש להוצאת צוים נדרשים, ולרבות במה שקשור לסרטוני
4 מצלמות או אף חיפוש בחומר מחשב וכיוצ"ב (הבקרה שמפעיל אז ביהמ"ש כאשר מוגשת לו בקשה
5 על ידי רשות חקירה, והשיקולים שיש לשקול, מותווים ומעוגנים בדין, ולא מדובר בהליך אזרחי).

6
7 הובהרו הדברים אף בהלכה שניתנה ברעא 4447/07 **רמי מור נ' ברק אי.טי.סי.** [1995] **החברה**
8 **לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ.** ועיין גם: בגץ 589/17 **פלונית נ' הכנסת.** באותו מקרה שנדון
9 בהלכת **רמי מור** התבקש בהליך אזרחי לתן צו לספקי אינטרנט שיחשוף זהותם של מפרסמים
10 במרשתת (על פי כתובות IP ידועות לו של המחשבים, מהם נשלחו אותם פרסומים שנטען על ידי
11 המבקש להיותם דיבתיים). זאת כדי שניתן יהא לחשוף זהותם של אותם מפרסמים **ולהגיש נגדם**
12 **תביעה בלשון הרע.** כלומר הקושי בו נתקל המבקש באותו מקרה גדול שבעתיים מהקושי הנטען על
13 ידי נגלר, שידועה היתה לו זהות יריבו; ואילו במקרה שנידון שם, כאשר נטען לפרסום דיבתי ממקור
14 אנונימי, אף לא יודע מושא הפרסום את מי עליו לתבוע (או בדוגמא אחרת: להגיש כלפיו תלונה
15 למשטרה). חרף זאת נדחתה הבקשה, ולמרות שהמידע התבקש כדי להגיש תובענה **אזרחית** בלשון
16 הרע. **מקל וחומר בענייננו, בו מתבקש המידע לצורך הגשת תלונה למשטרה או אישוש הצורך**
17 **בהגשת תלונה כזו.**

18
19 הלכת רמי מור רחבת יריעה, לא כל השיקולים שנימנו בה (ועניינם במתח שבין חירות הביטוי וערך
20 האנונימיות במרשתת לבין הזכות לשם הטוב), רלבנטיים לנתוני המקרה שבפני. אין צורך אפוא
21 להידרש כאן לכל הנמקותיה.

22
23 ד. לענייננו, די באותו חלק שבהנמקה (שאכן לא היה שם בבחינת עיקר, לאור טיב המחלוקת
24 שנדונה, אך הנו נכון לגופו לכאן), המבקש למנוע "עירוב תחומים" בין תפקידו המוסדי של ביהמ"ש
25 כגוף המכריע בסכסוך שהובא בהליך מוסדר לפתחו, לבין רשות חקירה. ביהמ"ש יכול לבקר פעולה
26 של גוף חקירה בהליך מתאים המובא בפניו, או לבדוק הצדקה חוקית להיעתר או לא למתן צו
27 שמבקשת רשות החקירה שיינתן לצרכי חקירה, אך לא להפוך עצמו לגוף חקירה. לשם כך נדרשת
28 תשתית חקיקתית שתקבע סדר דין מתאים או למצער זכות קנויה בדין שמבוקש לאכוף (כמו
29 בדוגמא בדבר איסוף הרשומה הרפואית, הנשענת על סעי' 18 של חוק זכויות החולה). הדברים נידונו
30 שם בהקשר של סדר דין מתאים לבירור הליך מקדים שתכליתו זיהוי פרטי גולש אנונימי. אולם כפי
31 שהובהר שם, הסוגיה הדיונית רחבה מכך.
32

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 15. לטעמי, הגיונה של ההלכה האמורה יפה לא רק למקרה בו מתבקש צו לגבי צד שלישי לחשוף
 2 פרטים לגבי מי שמבוקש לתבעו ואינו ידוע, אלא גם במקרה בו מתבקש הצד השלישי לחשוף מידע
 3 (במובן הרחב) שבידיו, שנועד לשרת ראייתית תביעה אזרחית עתידית ונפרדת, או חקירה פלילית
 4 או תלונה (שאף היא בענייננו בגדר עתיד לא ידוע). לא מדובר בסעד זמני שנועד לשרת תביעה
 5 אזרחית עיקרית, ואת כל חיותו והצדקתו יונק הוא ממנה. סעד זמני לסוגיו (עיי' בפרק כ"ח לתקנות
 6 סדר הדין האזרחי) לעולם משויך לתביעה ספציפית, גם אם מקדים הוא אותה במעט. אשוב ואזכיר-
 7 התביעה האזרחית בענייננו כבר התבררה. ראה להלן הציטוטים הבאים מאותו פסק דין שבפרשת
 8 **רמי מור** (הדגשה לא במקור):

9
 10 א. "מצויים אנו בשלב שבו הנפגע חפץ לתבוע ופותח באיסוף הנתונים הדרושים להגשת התביעה.
 11 המבקש עותר לגייס את מערכת המשפט בשלב מקדמי של איסוף המידע הדרוש לצורך תביעה
 12 עתידית, ולפיכך בקשה זו, ייאמר כבר עתה, היא חריגה ביותר. ככלל, בית המשפט אינו "נכנס
 13 לתמונה" קודם שמוגשת תביעה (בכפוף לחריגים מוגדרים המעוגנים בחוק, כגון סעיף 363
 14 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, שעניינו סעד זמני לפני הגשת תובענה; להלן
 15 תיקראנה התקנות: תקנות סדר הדין האזרחי)... (מתוך פסי' 19 של פסה"ד)

16
 17 ב. "כל עוד אין דבר חקיקה הקובע הסדר פרטני למתן הצו המבוקש בהקשר של לשון הרע
 18 באינטרנט, אין מנוס מלבחון אם קיימת מסגרת כללית, שאיננה מתייחדת להקשר הספציפי של
 19 פרסומים פוגעניים באינטרנט, שבגדרה ניתן להורות לצד שלישי לחשוף פרטים לגבי נתבע עתידי.
 20 כלומר, במישור הדיוני אין ייחוד בשאלת חשיפת זהותו של גולש אנונימי באינטרנט, וממילא ברור
 21 שפתיחת הפתח למתן הצו המבוקש נושאת עמה השלכות רחב מרחיקות לכת. כפי שיוסבר, לא
 22 מצאתי כי קיימת כיום מסגרת דיונית הולמת למתן צו המורה לחשוף את זהותו של גולש אנונימי,
 23 ולשיטתי אין "להמציא" מסגרת כזו ב"חקיקה שיפוטית" (מתוך סעי' 22 של פסה"ד).

24
 25 ג. "בבתי המשפט הוצעו מקורות נורמטיביים שונים למתן הסעד המבוקש בגדרי הליך עצמאי
 26 לחשיפת זהותו של מעוול פוטנציאלי. בעיקר ביקשו בתי המשפט לבסס את סמכותם ליתן צו
 27 לחשיפת זהותו של גולש אנונימי על הוראת סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-
 28 1984. סעיף זה קובע סמכות כללית לתת סעד..."

29
 30 אכן, סעיף 75 לחוק בתי המשפט מקנה לבית המשפט סמכות רחבה ליתן סעד במסגרת הליך אזרחי,
 31 לאחר שהוכיח מבקש הסעד כי הנתבע הפר זכות הקנויה לו בדין (ראו רע"א 6339/97 **רוקר נ'**
 32 **סלומון**, פ"ד נה(1) 199, 268 (1999)). **דא עקא, הוששני שגם סעיף זה מתקשה לשמש עוגן לסמכות**
 33 **הדרושה לענייננו**. סעיף 75 עוסק בסמכותו של "בית משפט הדין בענין אזרחי" לתן סעדים הדרושים
 34 **במסגרת אותו הליך**. סעיף זה אינו מקנה סמכות ליתן סעד **מחוץ לגדרי הליך אזרחי**, כפי שמתבקש
 35 בענייננו. הסעיף בא להבטיח את העיקרון בדבר "במקום שבו יש זכות – יש גם סעד", אך לא מדובר
 36 בזכות "באוויר" אלא בזכות שהופרה על-ידי מי שהסעד מבוקש נגדו. אם פלוני הפר את זכותו של
 37 אלמוני, יכול אלמוני לדרוש סעד נגד פלוני מכוח סעיף 75 לחוק בתי המשפט. אך אם פלוני הפר את
 38 זכותו של אלמוני, אין סעיף 75 – מכוחו הוא – מאפשר לאלמוני לדרוש סעד כנגד צד שלישי שאינו
 39 פלוני ואף אינו בהכרח קשור לפלוני. לשם כך דרוש מקור סמכות נפרד.

40
 41 לשון אחרת: אין אדם מרים את עצמו בשרוכי-נעליו, ובענייננו אין אדם יכול ליצור לעצמו "עניין
 42 אזרחי" נגד צד שלישי באמצעות סעיף שנועד לגוון את האפשרויות למתן סעד נגד מי שקיימת
 43 נגדו עילה אזרחית." (מתוך סעי' 32 של פסה"ד).

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1
2
3 ד. "הסעד שמתבקש בענייננו הוא חריג. מדובר בניסיון לרתום, עוד בטרם משפט, את מערכת
4 המשפט ואת הצד השלישי לצורך קיום חקירה שתביא לחשיפת זהותו של מעוול על-מנת שניתן
5 יהיה להגיש נגדו תביעה אזרחית. **מדובר למעשה בהליך מעין-חקירתי שבית המשפט מגויס לו**
6 **בהליך מקדמי במתכונת כזו או אחרת. הליך זה אינו טריביאלי, הוא מערב שיקולי מדיניות**
7 **מורכבים והוא מצריך הסדרה חקיקתית....**

8
9 יובהר, כי אין בדברינו אלה כדי לסגור את השער בפני המבקשים לחשוף את זהותם של מעוולים
10 ברשת האינטרנט. ראשית, כאשר מתבצעת באינטרנט עוולה שהיא גם עבירה, **קיימת אפשרות**
11 **לנפגע להגיש תלונה, וחזקה על רשויות האכיפה שתפעלנה את סמכויות החקירה והבדיקה**
12 **המסורות להן מכוח הדין; הן ולא בית המשפט...**

13
14
15 ולבסוף, אבקש להזכיר את סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, הקובע כי:

16
17 **'לא יגלה אדם מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו כעובד, כמנהל או כמחזיק של מאגר מידע,**
18 **אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע חוק זה או על פי צו בית משפט בקשר להליך משפטי;**
19 **אם הוגשה הבקשה לפני תחילת ההליך תידון הבקשה בבית משפט השלום. המפר**
20 **הוראות סעיף זה, דינו - מאסר 5 שנים.'**

21
22
23 16. עד כאן לציטוטים מהלכת רמי מור. סעי' 16 של חוק הגנת הפרטיות קובע כאמור עבירה של
24 מסירת מידע שלא כדין על ידי עובד מנהל או מחזיק של מאגר מידע (שאלה היא האם צילומים
25 ממצלמות האבטחה בהיכל המשפט הנשמרים במאגר אף הם באים בכלל זה – ראה בהמשך).
26 אם מדובר במאגר מידע, אחד הסייגים לסעי' 16, הנו כאשר ניתן צו למסירת המידע על ידי בית
27 משפט "בקשר להליך משפטי". הנחת העבודה הגלומה בסעי' אפוא הנה שהצו יינתן על ידי ביהמ"ש
28 "בקשר להליך משפטי". יכול שצו יינתן גם לבקשת רשות חקירה בהקשרה של חקירה פעילה. אך
29 לא הליך משפטי בגדרו מתבקש הצו, ולא בקשת רשות חקירה להוצאת צו, מתקיימים בענייננו.

30
31 יטען הטוען כי איסור לשון הרע אינו רק עוולה אזרחית אלא גם עבירה בדין הפלילי, ואף כזו בגינה
32 יכול הניזוק הנתען להגיש (במקרים מסוימים) קובלנה פלילית פרטית (סעי' 6 ו 8 של חוק איסור
33 לשון הרע, סעי' 68 של חוק סדר הדין הפלילי). אלא שהלכת רמי מור ניתנה כזכור דווקא על רקע של
34 מי שטען להיותו נפגע פוטנציאלי מלשון הרע, שהנה כאמור הן עוולה אזרחית והן עבירה בגינה ניתן
35 להגיש קובלנה פלילית. לא נעלם ממני כאמור כי שם מדובר היה על ניסוח "לרתום" ביהמ"ש לאיתור
36 זהותו מעיקרא של המעוול הפוטנציאלי, כדי שניתן יהא להגיש נגדו תביעה אזרחית; אך הצד השווה
37 הנו שמדובר על מתן סעד לצורך פעולה חקירתית באופיה, בין לצורך איתור זהות, ובין לצורך
38 ליקוט ראיות כלפי מי שזהותו ידועה. לטעמי נכונים הדברים בענייננו **ועוד מקל וחומר**, מן הטעם
39 שציינתי, שכאן לפחות ידועה למבקש זהות בעל ריבו.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

17. מסקנתי אפוא, על מנת שלא יטושטשו הגבולות, הנו שלא ניתן לפנות לביהמ"ש בהליך אזרחי בבקשה להוצאת צווים כלפי צד שלישי כדי ללקט חומר ראיתי, בבחינת סיוע של הזרוע השיפוטית לפעולה חקירתית באופייה: הכל כאמור כאשר מדובר בבקשה מעין זו המוגשת לביהמ"ש שלא בגדרו של הליך בו הוא דן, לצורך הכרעה באותו הליך. אלא אם מדובר בבימ"ש שלו הסמכות העניינית, כאשר מתבקש סעד למסירת מידע על פי זכות מפורשת המעוגנת בדין או בהלכה הפסוקה לקבל המידע המבוקש, זכות שמבוקש לאכוף.

אשוב ואזכיר: גם כאשר מדובר במקרה בו מוגשת הבקשה על ידי בעל דין בהליך אזרחי לביהמ"ש הדין במשפטו, לקבל המידע מצד שלישי, לצורך אותו משפט, אין מדובר ב"היעתרות אוטומטית" לבקשה, ויחולו כאמור שיקולים ואיזונים ממן אלה אליהם התייחסתי בפסקאות 8 עד 10. אולם ברור ששם רחב בהרבה שיקול דעת ביהמ"ש האזרחי להיעתר לבקשה בלא סייג, לא להיעתר לה כלל, או להיעתר לה חלקית, שמא תוך הנחיות שימזערו פגיעה בפרטיות או באינטרס אחר.

די באמור כדי לדחות הבקשה, שכן הסכסוך האזרחי לגופו כבר נוהל, ובקשה מקבילה שהגיש המבקש שם נדחתה. הבקשה שבפני, אף אם נס לא הגיב לה, באה לה התנגדות של הצד האוחז בסרטונים, היא לא מוגשת בגדרו של אותו סכסוך שנדון בין המבקש לבין נס ולצורך הכרעה בו, ואין להפוך ביהמ"ש האזרחי לגוף שיסייע למבקש בליקוט ראיות. ואין זה משנה אם מצמצם המבקש בקשתו לעיון בסרטונים, בשלב ראשון או בכלל, במקום לקבלתם. איזון מעין זה הנו ממן האיזונים שניתן לשקול כאשר מדובר על בקשה המוגשת בגדרו של התיק בון מנוהל הסכסוך לגופו. הבקשה הוגשה שם כאמור ונדחתה מעיקרא.

דין הבקשה אפוא לדחייה, שכן המבקש לא הצביעה על זכות מעוגנת בדין לקבלת המידע המבוקש, ולו במתכונת המצומצמת של צפייה בסרטונים.

18, עם זאת בטרם סיום אתיחס להנחיות שגם עליהן נסמכה הב"ה בסעי' 26-21 לתגובתה – הנחיות 4/2012 של רשם מאגרי מידע. אעשה כן בקצרה כאמור, לאור מסקנתי לפה אין להיעתר לבקשה אף בלי קשר לאותן הנחיות. ההנחיות מהוות למעשה נוהל שנועד להסדיר שיקול דעת של רשויות המחזיקות או מנהלות מאגרי מידע ביחס להיקף השימוש בנתונים, למי ימסרו ובאילו תנאים והיקף.

19. בקיצור נמרץ ובהכללה, בפירמידת הנורמות (הכתובות) הקלזניאנית ניתן לדרג ("מלמעלה למטה") חוקי יסוד, חקיקה ראשית, חקיקת משנה לסוגיה, והנחיות מנהליות לסוגיהן דוגמת ההנחיות בענייננו. הנחיות שכאלה שייכות בדרך כלל לסוג אחד מבין שניים:

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 א. הנחיות מנהליות "רגילות", של אחראי על גוף מנהלי המופנות "פנימה" לגוף הציבורי עליו הוא
 2 אחראי (למשל: ההנחיות בחוזרי מנכ"ל משרד החינוך המופנות בחלקן למוסדות חינוך, ובחלקן
 3 לגורמי בעלות על מוסדות חינוך כגון רשויות מקומיות, או נהלים של רשות מקרקעי ישראל).
 4 הנחיות מעין אלה נועדו להסדיר שיקול הדעת המנהלי, לפשט ולקבוע אופני פעולה ברורים של
 5 הרשות ביישום הדין עליו היא מופקדת, תוך יצירת דפוסי פעולה אחידים ככל הניתן, ולעתים אף
 6 להבהיר אופן הפעולה של הרשות לציבור. ברור כי הרשות עשויה "להיתפס" בערכאות על נהליה,
 7 אם סטתה מהן, לאור תכליותיהן של הנחיות כאלה, והיותה של רשות מחויבת בנהליה שלה. עם
 8 זאת מדובר על כלל רחב שיש לו חריגים. כך למשל יש לזכור כי כמעט אין לך נוהל שיכסה חריגים
 9 נדירים עליהם לא חשבו מראש, ובמצבי קיצון עשוי אפוא שיישומו של הנוהל בלא הפעלת שיקול
 10 דעת מתבקש בישום הדין, יביא לתוצאות אבסורדיות. הנחיות אינן חקיקה או חקיקת משנה, אך
 11 קיומה של הנחיה מנהלית מטיל על הרשות הנטל להמחיש ההצדקה לסטייה ממנה, וכי זו אינה נגועה
 12 בשיקולים זרים. ראה למשל סעי' 25 לפסה"ד בבגץ 10907/04 **ישראל סולודוך ו-70 אחרים נ'**
 13 **עיריית רחובות.**

14
 15 ב. הנחיות אחרות הן הנחיות של רגולטור (בין משרד ממשלתי בין רגולטור ספציפי הפועל מכוח
 16 הדין), המופנות לגופים שאינם חלק מן המנהל הציבורי אלא פועלים במשפט הפרטי אך כפופים
 17 לרגולציה, בין אם הם גופים דו-מהותיים ובין גופים פרטיים לכל דבר (למשל: הנחיות משרד
 18 התחבורה למכוני רישוי ובדיקת רכבים, הנחיות הפיקוח על הבנקים, או הנחיות הפיקוח על הביטוח
 19 ברשות שוק ההון). גם ביחס להנחיות אלה, הכלל הרחב הנו שביהמ"ש יאכוף אותן (ראה ספציפית
 20 רע"א 10641/05 **הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נגד חביב אסולין**), אך שוב לא מדובר על
 21 כלל של ברזל, ויכול שיהיו לו חריגים (כך למשל ביחס להנחיה ספציפית של הפיקוח על הביטוח
 22 שנדונה בעניין **אסולין**, נקבעו חריגים ביחס לאכיפת ההנחיה בערכאות עוד בענין אסולין עצמו,
 23 וחריגים נוספים נוספו בהמשך – ראה בסעי' 42 – 4 לפסק דינו של השופט גרוסקופף ב עא 7058/17
 24 **נתן מלמד נ' ציונה ליבוביץ ו-40 אחרים**).

25
 26 20. דומה כי הנחיות של רשם מאגרי מידע (ברשות הגנת הפרטיות במשרד המשפטים), שהוסמך
 27 לפעול מכוח הגנת הפרטיות, עשויות להיות מעין "יציר כלאיים" שבין שני סוגי ההנחיות. שכן
 28 "מאגר מידע" כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות, עשוי שיופעל או יוחזק הן על ידי גוף ציבורי-מנהלי
 29 והן על ידי גוף פרטי. עם זאת החשיבות המעשית לענייננו אינה רבה. להנחיות בין מן הסוג הראשון
 30 ובין מן הסוג השני כמו גם להנחיות "היברידיות" במובן האמור, יש חשיבות מעשית ניכרת בחיי
 31 המעש, אף בסכסוכים מול הרשות או הגוף המפוקח, הנדונים בערכאות. ההנחיות עשוי שתכלולנה
 32 לעתים באופן מתבקש גם את פרשנות מוציא ההנחיה לדין רלבנטי, שנועדה להצדיק החלק
 33 האופרטיבי שבהנחיה (כך נעשה אף בהנחיה 4/2012 הנ"ל). ועם זאת חשוב לזכור כאמור, כי מעמדן
 34 הנורמטיבי של הנחיות מנהליות אינו כזה של חקיקה. לא חקיקה ראשית ולא חקיקת משנה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 וכי למרות שלפרשנות רשות את הדין שעל ישומו היא מופקדת או מפקחת יש חשיבות (לא אחת
2 ניכרת, וכזו שעשוי שביהמ"ש יאמץ), הרי בסופו של יום ביהמ"ש הוא הפרשן המוסמך של הדין.
3

4 21. השאלה האם סרטונים של מצלמות אבטחה בהיכלות המשפט נכנסים לגדר מאגר מידע – אינה
5 נקיה מספק בעיני. סרטונים ממצלמות מעקב במרחבים ציבוריים הנשמרים במאגר ממוחשב עשוי
6 אכן שייכנסו לגדר "מאגר מידע", וחלק מהם אף עשוי להיחשב בנתונים מסוימים כמאגר מידע
7 החייב ברישום לפי חוק הגנת הפרטיות. איני משוכנע כי כל מצלמת מעקב המוצבת במרחב ציבורי
8 וצילומיה נאגרים אף באופן שמאפשר פילוח זה או אחר (כלומר סוגי הצילומים אליהם מתייחסת
9 הנחיה 4/2012) – נכנסת אוטומטית לגדר "מאגר מידע" כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות (להלן
10 "החוק").

11
12 ביחס לסרטונים שמקורם במצלמות מעקב שבהיכל בתי המשפט, ונשמרים במאגר זה או אחר:
13 מילולית אכן מתקיימים הן הביטוי "מאגר" והן הביטוי "מידע" (שיכול כמובן להיות גם מידע
14 ויזואלי); אלא שההגדרה הרלבנטית ל"מאגר מידע" היא זו הקבועה בחוק הגנת הפרטיות, והיא
15 מצומצמת יותר מן המובן הרחב של "מאגר מידע" בשפה הטבעית, שהנו מובן חובק עולם (כל מאגר,
16 וכל מידע). סמכותו של רשם מאגרי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות ממילא אינה מתייחסת, ואינה
17 יכולה להתייחס, למאגר שאינו מקיים ההגדרות הספציפיות של "מידע" ו"מאגר מידע" שבחוק
18 הגנת הפרטיות. כך שאין וודאות שהנחיות רמו"ט 4/2012 חלות על הסרטונים האמורים או המאגר
19 בו הם שמורים.

20
21 22. כדי לבאר גדר הספק ביחס לתחולתן של הנחיות 4/12 בענייננו, להלן ההגדרות הרלבנטיות
22 מסע' הגדרות שבחוק הגנת הפרטיות:

23
24 **"מידע" - נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי,**
25 **הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו;**
26

27 **"מאגר מידע" - אוסף נתוני מידע, המוחזק באמצעי מגנטי או אופטי והמיועד לעיבוד ממוחשב,**
28 **למעט –**

- 29 (1) אוסף לשימוש אישי שאינו למטרות עסק; או
30 (2) אוסף הכולל רק שם, מען ודרכי התקשרות, שכשלעצמו אינו יוצר איפיון שיש בו פגיעה
31 בפרטיות לגבי בני האדם ששמותיהם כלולים בו, ובלבד שלבעל האוסף או לתאגיד בשליטתו אין
32 אוסף נוסף;
33

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 כדי שמאגר נתונים כלשהו יקיים ההגדרה של "מאגר מידע", הרי שעל הנתונים האגורים בו לענות
2 קודם כל על הגדרת "מידע" שבחוק (כאמור – לא ההגדרה המילולית בשפה הטבעית, אלא ההגדרה
3 המשפטית המצמצמת יותר, זו שבחר המחוקק בחוק הגנת הפרטיות). **אדגיש כי גם מה שאינו**
4 **מקיים הגדרות אלה עשוי שיהא בגדר נתונים שיש בהם פגיעה בפרטיות, הן במובן הרחב הנודע**
5 **לביטוי זה בשפה הטבעית, ואף כהגדרתה בחוק הגנת הפרטיות.** דיוני כעת מצטמצם לשאלה כלום
6 סרטונים ממצלמות אבטחה בהיכל ביהמ"ש, גם אם יש בהם פגיעה פוטנציאלית בפרטיות (בין
7 במובן העממי והרחב של המילה לתוכה ניתן לדחוק כמעט כל נתון הנוגע לאדם, ובין במובן
8 המצומצם יותר של הגדרת "פגיעה בפרטיות" שבחוק), נכנסים לגדר ההגדרות המשפטיות של
9 "מידע" ו "מאגר מידע" שבחוק האמור. היינו האם חלות על סרטונים אלה אותן הנחיות 4/2012
10 של רשם מאגרי המידע.

11
12 מצלמות בהיכלי המשפט מצלמות את באי בתי המשפט, מטעמי אבטחה ושמירת הביטחון האישי
13 והסדר הציבורי בהיכל. קשה לראות כיצד סרטון המנציח אדם במסדרונות בתי המשפט מסגיר
14 פרטים על אישיותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, או דעותיו. ספק עשוי שיתעורר ביחס
15 לביטויים "מעמד אישי", "צנעת אישותו" או "אמונה". נוכחות של אדם מצולם במסדרון אינה
16 מסגירה כשלעצמה אף את הטעם בגינו הוא נוכח בהיכל. שמא הוא בעל דין (אם כן – באיזה דיון?),
17 שמא עד, שמא שומע חופשי, שמא שליח או עובד של משרד עורכי דין המגיש או נוטל חומר, שמא
18 מלווה או בעל ענין בתוצאות דיון זה או אחר.

19
20 23. בסעי' 2.8 של הנחיות רמו"ט 4/2012 האמורות, מצוין כי עצם הידיעה על הימצאות אדם בזמן
21 ומקום מסוימים או עצם חזותו המונצחת בצילום, עשויות לכלול נתונים הנוגעים ל –

22
23 אמונה דתית (כגון הימצאות בבית תפילה של עדה מסוימת או לבוש מסוים של המצולם).

24 מצב בריאות (כגון הימצאות במרפאה)

25 צנעת אישותו (כגון עם מי הוא נמצא ובאיזה נסיבות)

26
27 דוגמאות אלה, לפי ההנחיה, הנם אפוא נתונים העשויים ללמד על התקיימות אחד מרכיבי המונח
28 "מידע" בסעי' 7 של חוק הגנת הפרטיות.

29
30 אני מסכים – אולם כתלות במקום המונצח בצילום, ובנתונים הנקלטים בו כדבר שבשגרה. אם
31 מנציחה מצלמת מעקב אדם הנכנס לבית תפילה של עדה מסוימת, ממילא אכן יש כאן תוספת
32 מידע על אמונתו הדתית במידה רבה של סבירות. \

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 אם מונצח אדם מגיע למרפאה אונקולוגית, אמנם יכול והוא מגיע בעניינינו של אחר או שהוא עובד
2 המרפאה וכו', אך ודאי שיש כאן פוטנציאל של ממש לתוספת מידע בריאותי הנוגע אליו. אלא
3 שמסדרונות בית משפט אינם מרפאה או אולם תפילה של עדה דתית זו או אחרת.
4
5 הדוגמא שבהנחיה שעניינה ב"צנעת אישותו" הנה רחבה מדי בעיני. ביטוי זה אינו מוגדר בחוק הגנת
6 הפרטיות, ואם הכוונה לכל נתון הנוגע לאדם וטומן בחובו פגיעה פוטנציאלית ולו רחוקה בפרטיותו,
7 הרי שניתן להסתפק בו והוא יכול גם צבע עיניים, לבוש, ועוד. ברור שהמחוקק לא כיוון להגדרה
8 כה רחבה, גם אם אכן מדובר על נתונים שעשויים לפגוע בפרטיות, שכן אחרת לא היה צורך בחלופות
9 השונות שבהגדרת "מידע" ודי היה במושג שסתום שיוגדר של "פגיעה פוטנציאלית כלשהי בפרטיות
10 ותהא מידתה אשר תהא" או להגדיר בצורה דומה את הביטוי "צנעת אישותו". נראה לי שעל הכוונה
11 בביטוי "צנעת אישותו" ניתן ללמוד ולו באנאלוגיה מסע' 2(11) שמגדיר כאחת מחלופות "פגיעה
12 בפרטיות" שבחוק (הרחבות מהגדרת ה"מידע") "פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של
13 אדם, לרבות **עברו המיני**, או למצב **בריאותו**, או **להתנהגותו ברשות היחיד**". הביטוי "לרבות" מעיד
14 על כך שלא מדובר ברשימה סגורה, אולם הדוגמאות מעלות שמדובר על עניינים **שבליבת** הזכות
15 לפרטיות, ולא לעניינים שרק בקונטקסט מסויים עשויים לפגוע, ולו קשות, בפרטיות.
16
17 למשל: אם נצפה אדם כשהוא צועד יחד עם רעייתו ומחבק אותה, רוב בני האדם לא יתייחסו לכך
18 כאל פגיעה **קשה** בפרטיות, ממן העניינים שהם בליבת הזכות לפרטיות להבדיל משוליה. אך הנה
19 שינוי קל בדוגמא, וכעת הוא מצולם כשהוא מחבק את המאהבת, והצילום מגיע לרעייתו. רוב בני
20 האדם יתייחסו למקרה האחרון כמייצג פגיעה קשה בפרטיות, בלי קשר לדעתם בשאלה כלום
21 ראויה היתה התוצאה הסופית או לא. נכון שגם במסדרונות ביהמ"ש יכולים בני זוג להתחבק. **אבל**
22 **השאלה כלום הגדרת "מידע" שבחוק כיוונה עצמה לתרחישים היפותטיים שעשויים להתגשם**
23 **רק במצבים קונקרטיים לא ידועים ונדירים למדי**. מצלמה המנציחה אדם הנכנס לבית תפילה של
24 עדה דתית זו או אחרת תצביע בוודאות גבוהה על השתייכות לקהילה דתית או אמונה, יכול שמעבר
25 לבגד אותו לובש האדם בפומבי. התרחישים האמורים בדוגמאות שבהנחיות עשוי שיתרחשו
26 בסבירות היפותטית רחוקה, כאשר מדובר על מצלמות אבטחה בביהמ"ש.
27
28 גם דוגמת הלבוש כמצביע על אמונה דתית עשויה להיות רחבה מדי. נכון שאם יצולם אדם בלבוש
29 חרדי, עם צווארון של כומר, וכיוצ"ב, ניתן יהא להסיק מכך על אמונה דתית. אך אין כאן תוספת
30 מידע מעצם הצילום שלא כלולה בעצם הצפייה גם בלא צלום, כאשר ברור שהאדם מצהיר בפומבי
31 קבל עם ועדה סוג של הצהרה, מעצם הבחירה בסוג הלבוש, על מחויבותו לאמונה דתית או
32 אלמנטים שבה, או על השתייכות לקהילה דתית. כלומר הדברים תלויי הקשר.
33

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

24. אם כן: סרטונים של חלק ממצלמות האבטחה המוצבים במרחבים ציבוריים עשוי שיענו על הגדרת "מאגר מידע". לטעמי, שאלה היא אם הדבר נכון לכל סוג של מרחב ציבורי, וכלום הסרטונים שמצולמים ספציפית במצלמות האבטחה של בתי המשפט, נכנסים לגדר "מאגר מידע". אם המענה בשלילה ממילא אין הנחיות 4/2012 יכולות להתייחס אליהן. מעבר למה שפורט עד כה, אשים הדברים בצריך עיון, מבלי שאקבע מסמרות, שכן אין צורך להכריע בדבר לאור מסקנתי שדין הבקשה לדחיה ממילא.

25. עדיין, גם אם נניח שלא מדובר במאגר מידע, הרי הסרטונים עשויים להביא לפגיעה בפרטיות לפחות בחלופת סעי' 2(9) של חוק הגנת הפרטיות (ספק בעיני אם ברגיל תהא תחולה לאחת החלופות הקודמות המנויות בסעי' 2 הנ"ל במה שקשור למצלמות אבטחה בהיכלות המשפט, אם כי ניתן להעלות על הדעת תרחישים ספציפיים לא נפוצים שעשויים להקים תחולתם). אמנם מסדרונות בתי המשפט הנם מרחב ציבורי ואין אדם יכול לצפות לחסינות מפני הצפייה בו אף שלא בעין המצלמה, כשהוא נמצא במרחב כזה. ועדיין, המידע כי אדם נמצא במקום וזמן מסוים ועם מי שהה שם, נכנס לטעמי לגדר הביטוי הרחב "ענייניו הפרטיים" במובן סעי' 2(9) הנ"ל; גם אם לטעמי אין הוא ממין העניינים הנכנסים ל"צנעת אישות" (או "צנעת חייו האישיים" – ראה הדיון קודם). המצלמות בהיכלי המשפט מוצבות מטעמי אבטחה, והשמירה על הסדר הציבורי ובטחון השוהים בהיכל. במובן זה הן נועדו גם לקיים מטרה רחבה יותר, של הבטחת עצם האפשרות לקיים הליכי משפט באופן סדור ותקין. ניתן לייחס להן גם תכלית מניעתית (הפסקת אירוע פלילי או אירוע שיש לו פוטנציאל לאלימות, הנקלט בעין המצלמה, בעודו באיבו) והרתעתית; וגם תכלית ראייתית, היה ונעברו עבירות ומתבקש צו על ידי רשות חוקרת בגדרה של חקירה, או אם למשל מגישה הב"ה תלונה למשטרה ותומכת אותה בסרטונים שבידה. ספק בעיני אם ניתן להרחיב מטרת הצבתן להתחקות אחר מעשי עדים במסדרונות כדי ליצר תשתית להגשת תלונה במשטרה בענין זה. סעי' 2(9) מגדיר כפגיעה בפרטיות גם "שימוש בדיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, **שלא למטרה שלשמה נמסרה**". דומה שסעי' זה אכן חל בענייננו, כנזכר בהנחיות רמו"ט 4/2012, בלי קשר לשאלה כלום חלות אותן הנחיות על סרטונים שמקורם במצלמות אבטחה בהיכלי המשפט.

26. גם אם לא נתייחס לסרטונים כאל "מידע" במובן ההגדרה בחוק הגנת הפרטיות, כן עשוי שתהא תחולה לסעי' 23א ו 23ב(א) לחוק הגנת הפרטיות, ולא נראה כי חל סייג מסייגי סעי' 23(ג) לחוק הנ"ל, המתיר מסירת המידע למבקש.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 19-11-68953 נגלר נ' נס

תיק חיצוני:

1 אני מבקש לשוב ולהדגיש כי אפילו במצב זה או אף במקרה בו יש תחולה לסעי' 2(9) לחוק או מקרה
2 ספציפי שמקים בנסיבותיו חלופה אחרת מחלופות סעי' 2 לחוק, היינו פגיעה בפרטיות במובן החוק,
3 אין הדבר גורע מסמכות ביהמ"ש הדן בסכסוך אזרחי לתן צו לצד שלישי, לרבות הבי"ה, למסירת
4 סרטונים כאלה, אם הוא סבור כי הם רלבנטיים לצורך הכרעה בהליך המתברר בפניו. זאת במסגרת
5 סמכותו בסעי' 32 של חוק הגנת הפרטיות, ובגדר האיזונים עליהם עמדתי ביחס למצב הראשון (בו
6 מתבקשת הבקשה על ידי בעל דין באותו הליך, בטענה שהמידע רלבנטי לצורך הכרעה בהליך גופו).

7

8 עוד אבקש להדגיש כי החלטה זו מתייחסת אך למצב בו נדרש ביהמ"ש בהליך אזרחי לתן צו המורה
9 לצד שלישי למסור מידע, ולא לסיטואציות אחרות.

10

11 27. אסתפק בדברים אלה לנוכח מסקנתי שצוינה כי המבקש לא הצביע על זכות שבדין, ברת אכיפה
12 בהליך אזרחי, לקבל או לעיין בסרטונים. משכך דין הבקשה לדחיה. אין צו להוצאות.

13

14 28. משמר בתי המשפט ידאג להוסיף ולשמור הסרטונים לכל הפחות 30 יום מיום שתהא החלטה
15 זו חלוטה, ובאין החלטה אחרת יוכל לנהוג בהם על פי נהלי העבודה הנקוטים מלפניו.

16

17 **המזכירות תעביר אפוא עותק מן החלטה לקב"ט ההיכל.**

18

19 ניתנה היום, כ"ג ניסן תש"פ, 17 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

20

יואב פרידמן, שופט

21
22